

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2025 m. birželio 16 d.
(OR. en)

10300/25
ADD 5

Tarpinstitucinė byla:
2025/0162 (NLE)

AELE 53
CH 19
MI 400

PRIDEDAMAS PRANEŠIMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2025 m. birželio 13 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generalinei sekretorei Thérèse BLANCHET
Komisijos dok. Nr.:	COM(2025) 309 annex
Dalykas:	Pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl plataus susitarimų rinkinio, skirto dvišaliams santykiams su Šveicarijos Konfederacija stiprinti, gilinti ir išplėsti, sudarymo PRIEDAS

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2025) 309 - Annex 5.

Pridedama: COM(2025) 309 annex

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2025 06 13
COM(2025) 309 final

ANNEX 5

PRIEDAS

prie

Pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo

**dėl plataus susitarimų rinkinio, skirto dvišaliams santykiams su Šveicarijos
Konfederacija stiprinti, gilinti ir išplėsti, sudarymo**

PROTOKOLAS,
KURIUO IŠ DALIES KEIČIAMAS
SUSITARIMAS TARP EUROPOS BENDRIJOS IR ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJOS DĖL
PREKYBOS ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTAIS

EUROPOS SĄJUNGA (toliau – Sąjunga)

ir

ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJA (toliau – Šveicarija)

(toliau – Šalys),

PRISIMINDAMOS 1999 m. birželio 21 d. Liuksemburge priimto Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl prekybos žemės ūkio produktais (toliau – Susitarimas) tikslą stiprinti Šalių laisvosios prekybos santykius gerinant kiekvienos Šalies galimybes patekti į kitos Šalies žemės ūkio produktų rinką,

PRISIMINDAMOS Šalių suverenumą jų žemės ūkio politikos srityje,

PRIPAŽINDAMOS, kad [data] [vieta] priimtu Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl prekybos žemės ūkio produktais protokolu, kuriuo sukuriamama bendra maisto saugos erdvė, (toliau – Protokolas, kuriuo sukuriamama bendra maisto saugos erdvė), apimančiu tam tikras sritis, kurios iki šiol buvo reglamentuojamos Susitarimu, sukūrus bendrą maisto saugos erdvę Susitarimą reikia iš dalies pakeisti,

PRIPAŽINDAMOS, kad reikia pritaikyti Susitarimo institucines nuostatas, padidinti Susitarimo veiksmingumą bei efektyvumą ir užtikrinti derėjimą su bendra maisto saugos erdve,

PATVIRTINDAMOS, kad Susitarimas turėtų būti grindžiamas lygybe, abipusiškumu ir bendra Šalių lengvatų, teisių ir pareigų pusiausvyra Susitarimu reglamentuojamose srityse,

PRISIMINDAMOS, kad Susitarimas yra neatsiejamai susijęs su kitais šešiais 1999 m. birželio 21 d. Liuksemburge priimtais Europos bendrijos ir Šveicarijos susitarimais,

PATVIRTINDAMOS, kad Susitarimas yra neatsiejamai susijęs su bendra maisto saugos erdve, sukurta minėtu Protokolu, ir jie kartu sudaro nuoseklią visumą,

SUSITARĖ:

1 STRAIPSNIS

Susitarimo ir jo priedų pakeitimai

Susitarimas iš dalies keičiamas taip:

- 1) nuorodos į Europos bendriją arba Bendriją Susitarime laikomos nuorodomis į Europos Sąjungą;
- 2) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 STRAIPSNIS

Techninių prekybos žemės ūkio produktais kliūčių šalinimas

Siekdamos paskatinti prekybą žemės ūkio produktais, Šalys pašalina technines kliūtis arba jų sumažina pagal šiuos Susitarimo priedus:

- 7 priedą dėl prekybos vyno sektoriaus produktais,
- 8 priedą dėl spiritinių gėrimų ir aromatintų vyno gėrimų pavadinimų apsaugos ir tarpusavio pripažinimo,
- 9 priedą dėl organiniu būdu gaminamų žemės ūkio produktų ir maisto produktų,
- 10 priedą dėl šviežių vaisių ir daržovių, kuriems taikomi prekybos standartai, atitikties patikrinimų pripažinimo,

- 12 priedą dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos.“;

3) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 STRAIPSNIS

Jungtinis žemės ūkio komitetas

1. Įsteigiamas Jungtinis žemės ūkio komitetas.

Jungtinį žemės ūkio komitetą sudaro Šalių atstovai.

2. Jungtiniam žemės ūkio komitetui bendrai pirmininkauja Sąjungos atstovas ir Šveicarijos atstovas.

3. Jungtinis žemės ūkio komitetas:

- a) užtikrina tinkamą šio Susitarimo veikimą, veiksmingą administravimą ir taikymą;
- b) veikia kaip forumas, kuriame Šalys tarpusavyje konsultuojasi ir nuolat keičiasi informacija, visų pirma siekdamos pagal 7a straipsnį pašalinti Susitarimo aiškinimo ar taikymo sunkumus;

- c) teikia rekomendacijas Šalims su šiuo Susitarimu susijusiais klausimais;
- d) priima sprendimus šiame Susitarime numatytais atvejais ir
- e) naudojasi bet kuria kita šiuo Susitarimu jam suteikta kompetencija.

4. Jungtinis žemės ūkio komitetas sprendimus priima bendru sutarimu.

Sprendimai Šalims yra privalomi ir jos imasi visų būtinų priemonių jiems įgyvendinti.

5. Jei bendrapirmininkiai nenusprendžia kitaip, Jungtinis žemės ūkio komitetas posėdžiauja bent kartą per metus pakaitomis Briuselyje ir Berne. Jungtinis žemės ūkio komitetas taip pat posėdžiauja bet kurios iš Šalių prašymu. Bendrapirmininkiai gali nuspręsti Jungtinio žemės ūkio komiteto posėdį organizuoti vaizdo konferencijos arba telekonferencijos būdu.

Jungtinis žemės ūkio komitetas gali nuspręsti sprendimus priimti pagal rašytinę procedūrą.

6. Pirmajame posėdyje Jungtinis žemės ūkio komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

7. Jungtinis žemės ūkio komitetas gali nuspręsti sudaryti darbo arba ekspertų grupę, kuri galėtų jam padėti atlikti jo funkcijas.“;

- 4) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 STRAIPSNIS

Išskirtinumo principas

Šalys įsipareigoja ginčo dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo nespręsti kitais būdais nei nustatyta šiame Susitarime.“;

- 5) įterpiami šie straipsniai:

„7a STRAIPSNIS

Procedūra, taikoma kilus aiškinimo ar taikymo sunkumų

1. Jei aiškinant ar taikant šį Susitarimą kyla sunkumų, Šalys konsultuojasi tarpusavyje Jungtiniame žemės ūkio komitete, kad rastų abiem pusėms priimtina sprendimą. Šiuo tikslu Jungtiniam žemės ūkio komitetui pateikiami visi naudingi informacijos elementai, kad jis galėtų išsamiai išnagrinėti padėtį. Jungtinis žemės ūkio komitetas išnagrinėja visas galimybes toliau užtikrinti tinkamą Susitarimo veikimą.
2. Jei Jungtiniam žemės ūkio komitetui 1 dalyje nurodyto sunkumo nepavyksta pašalinti per tris mėnesius nuo dienos, kurią jam apie tą sunkumą buvo pranešta, bet kuri iš Šalių gali prašyti, kad ginčą spręstų arbitražo teismas pagal Susitarimo protokole dėl arbitražo teismo nustatytas taisykles.

3. Kiekviena Šalis imasi visų būtinų priemonių, kad arbitražo teismo sprendimo būtų sąžiningai laikomasi.

Šalis, kuri, kaip pripažino arbitražo teismas, nesilaikė šio Susitarimo, per Jungtinį žemės ūkio komitetą informuoja kitą Šalį apie priemones, kurių ji ėmėsi arbitražo teismo sprendimui įvykdyti.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta procedūra nedaro poveikio šio Susitarimo 1–3 prieduose nustatytoms ir pagal juos taikomoms nuolaidoms bei jų administravimui.

7b STRAIPSNIS

Kompensacinės priemonės

1. Jei Šalis, kuri, kaip pripažino arbitražo teismas, nesilaikė šio Susitarimo, per pagrįstą laikotarpį, nustatytą pagal šio Susitarimo protokolo dėl arbitražo teismo IV.2 straipsnio 6 dalį, nepraneša kitai Šaliai apie priemones, kurių ji ėmėsi arbitražo teismo sprendimui įvykdyti, arba jei kita Šalis mano, kad priemonės, apie kurias pranešta, neatitinka arbitražo teismo sprendimo, ta kita Šalis pagal šį Susitarimą arba Protokolą, kuriuo sukurama bendra maisto saugos erdvė, gali priimti proporcingas kompensacines priemones (toliau – kompensacinės priemonės), kad atkurtų galimai sutrikusią pusiausvyrą. Apie tas kompensacines priemones ji praneša Šaliai, kuri, kaip pripažino arbitražo teismas, nesilaikė Susitarimo, ir tame pranešime jas išsamiai apibūdina. Tos kompensacinės priemonės įsigalioja praėjus trimis mėnesiams nuo šio pranešimo dienos.

2. Jei per vieną mėnesį nuo pranešimo apie numatomas kompensacines priemones dienos Jungtinis žemės ūkio komitetas nepriima sprendimo sustabdyti tų kompensacinių priemonių taikymą, iš dalies jas pakeisti arba panaikinti, bet kuri Šalis klausimą dėl tų kompensacinių priemonių proporcingumo gali pateikti arbitražo teismui pagal šio Susitarimo protokolą dėl arbitražo teismo.

3. Arbitražo teismas priima sprendimą per šio Susitarimo protokolo dėl arbitražo teismo III.8 straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą.

4. Kompensacinės priemonės netaikomos atgaline data. Visų pirma išsaugomos teisės ir pareigos, kurias asmenys ir ekonominės veiklos vykdytojai įgijo dar prieš įsigaliojant kompensacinėms priemonėms.“;

6) 9 straipsnio antraštė pakeičiama taip:

„Profesinė paslaptis“;

7) įterpiamas šis straipsnis:

„9a STRAIPSNIS

Įslaptinta informacija ir neskelbtina neįslaptinta informacija

1. Nė viena šio Susitarimo nuostata nelaikoma reikalavimu, kad Šalis pateiktų įslaptintą informaciją.

2. Su įslaptinta informacija arba medžiaga, kurią Šalys suteikė ar kuria jos pasikeitė pagal šį Susitarimą, elgiamasi ir ji saugoma laikantis 2008 m. balandžio 28 d. Briuselyje priimto Šveicarijos Konfederacijos ir Europos Sąjungos susitarimo dėl keitimosi įslaptinta informacija saugumo procedūrų ir visų jam įgyvendinti skirtų saugumo priemonių.

3. Kad užtikrintų neskelbtinos neįslaptintos informacijos, kuria keičiasi Šalys, apsaugą, Jungtinis žemės ūkio komitetas priima sprendimą dėl jos naudojimo nurodymų.“;

8) 11 straipsnyje, 12 straipsnio 2 dalyje ir 13 straipsnio 2 dalyje žodis „Komitetas“, pavartotas skirtingais linksniais, atitinkamai pakeičiamas gramatiškai suderintais žodžiais „Jungtinis žemės ūkio komitetas“;

9) 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 STRAIPSNIS

Priedai, priedėliai ir Protokolas

Šio Susitarimo priedai, įskaitant jų priedėlius, ir šio Susitarimo protokolas dėl arbitražo teismo yra neatskiriama jo dalis.“;

10) 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„16 STRAIPSNIS

Teritorinė taikymo sritis

Šis Susitarimas taikomas teritorijoje, kurioje taikoma Europos Sąjungos sutartis ir Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo, tose Sutartyse nustatytais sąlygomis ir Šveicarijos teritorijoje.“;

11) 17 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„5. Jei šis Susitarimas nutraukiamas pagal 3 dalį, Protokolas, kuriuo sukurama bendra maisto saugos erdvė, nustoja būti taikomas nuo 4 dalyje nurodytos datos.

6. Jei Susitarimas nustoja būti taikomas, teisės ir pareigos, kurias asmenys ir ekonominės veiklos vykdytojai pagal jį įgijo, yra išsaugomos. Šalys bendru sutarimu nusprendžia, kokių veiksmų reikia imtis dėl teisių jų įgijimo metu.“;

12) 4, 5, 6 ir 11 priedai panaikinami Protokolo, kuriuo sukurama bendra maisto saugos erdvė, įsigaliojimo dieną;

13) šio Protokolo priedo tekstas pridedamas kaip Susitarimo protokolas.

2 STRAIPSNIS

Susitarimo 4, 5, 6 ir 11 priedų taikymas pereinamuoju laikotarpiu

Protokolo, kuriuo sukuriama bendra maisto saugos erdvė, 32 straipsnyje nustatytu pereinamuoju laikotarpiu, kuris, vadovaujantis ta nuostata, prasideda to Protokolo įsigaliojimo dieną ir baigiasi ne vėliau kaip po 24 mėnesių nuo jo įsigaliojimo, 4, 5, 6 ir 11 priedų poveikis yra išlaikomas.

To pereinamojo laikotarpio pabaigos data šio Susitarimo taikymo tikslais nustatoma pagal Susitarimo 6 straipsnį įsteigto Jungtinio žemės ūkio komiteto sprendimu, gavus pagal Protokolo, kuriuo sukuriama bendra maisto saugos erdvė, 11 straipsnį įsteigto Jungtinio maisto saugos komiteto pranešimą.

3 STRAIPSNIS

Įsigaliojimas

1. Šalys šį Protokolą ratifikuoja arba patvirtina pagal savo pačių nustatytas procedūras. Šalys praneša viena kitai apie šiam Protokolui įsigalioti būtinų vidaus procedūrų užbaigimą.

2. Šis Protokolas įsigalioja pirmą antro mėnesio po paskutinio pranešimo apie šias priemones pateikimo dieną:

- a) Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo institucinį protokolą;
- b) Protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl laisvo asmenų judėjimo;
- c) Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl oro transporto institucinį protokolą;
- d) Protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Susitarimas tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl oro transporto;
- e) Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl oro transporto protokolą dėl valstybės pagalbos;
- f) Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl krovinių ir keleivių vežimo geležinkeliu ir keliais institucinį protokolą;

- g) Protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Susitarimas tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl krovinių ir keleivių vežimo geležinkeliu ir keliais;
- h) Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl krovinių ir keleivių vežimo geležinkeliu ir keliais protokolą dėl valstybės pagalbos;
- i) Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo institucinį protokolą;
- j) Protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Susitarimas tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo;
- k) Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl Šveicarijos reguliaraus finansinio įnašo ekonominiams ir socialiniams skirtumams Europos Sąjungoje mažinti;
- l) Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Sąjungos programose;
- m) Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Europos Sąjungos kosmoso programos agentūros veikloje sąlygų.

Priimta [vieta] [data] dviem egzemplioriais airių, anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, nyderlandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakių, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis, kiekvienas tekstas yra vienodai autentiškas.

TAI PALIUDYDAMI, toliau nurodyti deramai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

(Parašams skirta skiltis (toliau išdėstyta formuluote, visomis 24 ES kalbomis: „Europos Sąjungos vardu“ ir „Šveicarijos Konfederacijos vardu“))

SUSITARIMO
TARP EUROPOS BENDRIJOS
IR ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJOS
DĖL PREKYBOS ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTAIS
PROTOKOLAS
DĖL ARBITRAŽO TEISMO

I SKYRIUS

IŽANGINĖS NUOSTATOS

I.1 STRAIPSNIS

Taikymo sritis

Jei viena iš Šalių (toliau – šalys) ginčą perduoda spręsti arbitražo teismui pagal Susitarimo 7a straipsnio 2 dalį ar 7b straipsnio 2 dalį, taikomos šiame Protokole nustatytos taisyklės.

I.2 STRAIPSNIS

Registras ir sekretoriato paslaugos

Registro funkcijas atlieka ir būtinas sekretoriato paslaugas teikia Nuolatinio arbitražo teismo Hagoje Tarptautinis biuras (toliau – Tarptautinis biuras).

I.3 STRAIPSNIS

Pranešimai ir terminų skaičiavimas

1. Pranešimai, įskaitant komunikacinius pranešimus ar pasiūlymus, gali būti siunčiami bet kokiomis ryšio priemonėmis, kuriomis patvirtinamas jų perdavimas arba kuriomis sudaromos sąlygos juos patvirtinti.
2. Tokie pranešimai elektroniniu būdu gali būti siunčiami tik tuo atveju, jei šalis yra šiuo tikslu paskyrusi arba leidusi naudoti tam tikrą adresą.
3. Tokie pranešimai šalims Šveicarijos atveju įteikiami Šveicarijos federalinio užsienio reikalų departamento Europos skyriui, o Sąjungos atveju – Komisijos Teisės tarnybai.

4. Šiame Protokole nustatyti terminai pradedami skaičiuoti nuo kitos dienos po dienos, kurią įvyko įvykis arba buvo atliktas veiksmas. Jei paskutinė dokumento įteikimo diena sutampa su Sąjungos institucijų ar Šveicarijos Vyriausybės nedarbo diena, dokumento įteikimo laikotarpis baigiasi artimiausią darbo dieną. Į šį laikotarpį įskaičiuojamos ir į jį patenkančios nedarbo dienos.

I.4 STRAIPSNIS

Pranešimas apie arbitražą

1. Šalis, kuri imasi iniciatyvos pasinaudoti arbitražu, (toliau – ieškovas) pranešimą apie arbitražą išsiunčia kitai šaliai (toliau – atsakovas) ir Tarptautiniam biurui.
2. Laikoma, kad arbitražo procedūra prasidėjo kitą dieną po dienos, kurią atsakovas gavo pranešimą apie arbitražą.
3. Pranešime apie arbitražą pateikiama ši informacija:
 - a) prašymas perduoti ginčą spręsti arbitražo teismui;
 - b) šalių pavadinimai ir kontaktiniai duomenys;
 - c) ieškovo atstovo (-ų) vardas (-ai) ir pavardė (-ės) (pavadinimas (-ai)) ir adresas (-ai);

- d) procedūros teisinis pagrindas (Susitarimo 7a straipsnio 2 dalis arba 7b straipsnio 2 dalis) ir:
 - i) Susitarimo 7a straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais – pagal Susitarimo 7a straipsnio 1 dalį į Jungtinio žemės ūkio komiteto darbotvarkę oficialiai įtrauktas klausimas, dėl kurio kilo prašomas išspręsti ginčas, ir
 - ii) Susitarimo 7b straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais – arbitražo teismo sprendimas, visos taikomos Susitarimo 7a straipsnio 3 dalyje nurodytos įgyvendinimo priemonės ir ginčijamos kompensacinės priemonės;
 - e) nurodoma taisyklė, dėl kurios kilo ginčas arba kuri yra su juo susijusi;
 - f) trumpas ginčo aprašymas ir
 - g) paskirtasis arbitras arba, jei reikia paskirti penkis arbitrus, du paskirtieji arbitrai.
4. Jokie su pranešimo apie arbitražą pakankamumu susiję skundai netrukdo sudaryti arbitražo teismo. Ginčą galutinai išsprendžia arbitražo teismas.

I.5 STRAIPSNIS

Atsakymas į pranešimą apie arbitražą

1. Gavęs pranešimą apie arbitražą, atsakovas per 60 dienų ieškovui ir Tarptautiniam biurui išsiunčia atsakymą į tą pranešimą ir jame pateikia šią informaciją:
 - a) šalių pavadinimus ir kontaktinius duomenis;
 - b) atsakovo atstovo (-ų) vardą (-us) ir pavardę (-es) (pavadinimą (-us)) ir adresą (-us);
 - c) atsakymą į pranešime apie arbitražą pagal I.4 straipsnio 3 dalies d–f punktus pateiktą informaciją ir
 - d) paskirtąjį arbitrą arba, jei reikia paskirti penkis arbitrus, du paskirtuosius arbitrus.
2. Tai, kad atsakovas neatsako į pranešimą apie arbitražą arba pateikia neišsamų ar pavėluotą atsakymą, netrukdo sudaryti arbitražo teismo. Ginčą galutinai išsprendžia arbitražo teismas.
3. Jeigu atsakyme į pranešimą apie arbitražą atsakovas paprašo, kad arbitražo teismą sudarytų penki arbitrai, ieškovas per 30 dienų nuo atsakymo į pranešimą apie arbitražą gavimo paskiria papildomą arbitrą.

I.6 STRAIPSNIS

Atstovavimas ir pagalba

1. Arbitražo teisme šalims atstovauja vienas ar daugiau atstovų. Atstovams gali padėti patarėjai arba teisininkai.
2. Apie visus atstovų arba jų adresų pasikeitimus pranešama kitai šaliai, Tarptautiniam biurui ir arbitražo teismui. Arbitražo teismas gali bet kuriuo metu savo iniciatyva arba šalies prašymu paprašyti pateikti šalių atstovams suteiktų įgaliojimų įrodymus.

II SKYRIUS

ARBITRAŽO TEISMO SUDĖTIS

II.1 STRAIPSNIS

Arbitrų skaičius

Arbitražo teismą sudaro trys arbitrai. Jei ieškovas savo pranešime apie arbitražą arba atsakovas savo atsakyme į pranešimą apie arbitražą to paprašo, arbitražo teismą sudaro penki arbitrai.

II.2 STRAIPSNIS

Arbitrų skyrimas

1. Jei turi būti paskirti trys arbitrai, kiekviena šalis paskiria po vieną arbitrą. Tie du šalių paskirti arbitrai išrenka trečiąjį arbitrą – arbitražo teismo pirmininką.
2. Jei turi būti paskirti penki arbitrai, kiekviena šalis paskiria po du arbitrus. Tie keturi šalių paskirti arbitrai išrenka penktąjį arbitrą – arbitražo teismo pirmininką.
3. Jei, šalims paskyrus paskutinį arbitrą, arbitrai per 30 dienų nesusitaria, kas bus išrinktas arbitražo teismo pirmininku, pirmininką paskiria Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius.
4. Siekiant padėti atrinkti arbitrus į arbitražo teismą, parengiamas ir prireikus atnaujinamas preliminarus asmenų, turinčių 6 dalyje nurodytą kvalifikaciją, sąrašas, bendras visiems su vidaus rinka susijusių sričių, kuriose veikia Šveicarija, dvišaliams susitarimams, taip pat [data] [vieta] priimtam Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimui dėl sveikatos (toliau – Susitarimas dėl sveikatos), 1999 m. birželio 21 d. Liuksemburge priimtam Susitarimui tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl prekybos žemės ūkio produktais (toliau – Susitarimas dėl prekybos žemės ūkio produktais) ir [data] [vieta] priimtam Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimui dėl Šveicarijos reguliaraus finansinio įnašo ekonominiams ir socialiniams skirtumams Europos Sąjungoje mažinti (toliau – Susitarimas dėl Šveicarijos reguliaraus finansinio įnašo). Jungtinis žemės ūkio komitetas tą sąrašą savo sprendimu patvirtina ir atnaušina Susitarimo taikymo tikslais.

5. Jei šalis arbitro nepaskiria, jį iš 4 dalyje nurodyto sąrašo paskiria Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius. Jei tokio sąrašo nėra, Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius arbitrą paskiria burtų keliu iš asmenų, kuriuos viena arba abi šalys oficialiai pasiūlė 4 dalies taikymo tikslais.

6. Arbitražo teismą sudaro su šalimis susiję arba nesusiję aukštos kvalifikacijos asmenys, dėl kurių galima garantuoti, kad jie yra nepriklausomi ir nedalyvauja interesų konfliktuose, bet turi įvairios patirties. Visų pirma jie turi įrodyti turintys patirties teisės ir šiuo Susitarimu reglamentuojamų klausimų srityse; jie negali vykdyti nė vienos šalies nurodymų; jie taip pat turi veikti kaip individualūs asmenys ir nevykdyti jokių organizacijų ar vyriausybių nurodymų, susijusių su ginčo klausimais. Arbitražo teismo pirmininkas taip pat turi turėti patirties ginčų sprendimo procedūrų srityje.

II.3 STRAIPSNIS

Arbitrų pareiškimai

1. Kai asmenį svarstoma paskirti arbitru, jis praneša apie visas aplinkybes, dėl kurių gali kilti pagrįstų abejonių dėl jo nešališkumo ar nepriklausomumo. Nuo tada, kai yra paskiriamas, ir visos arbitražo procedūros metu arbitras apie tokias aplinkybes nedelsdamas praneša šalims ir kitiems arbitrams, jei to nepadarė anksčiau.

2. Susiklosčius aplinkybėms, dėl kurių galėtų kilti pagrįstų abejonių dėl arbitro nešališkumo ar nepriklausomumo, arbitras gali būti nušalintas.

3. Šalis gali paprašyti nušalinti jos paskirtą arbitrą tik dėl priežasčių, apie kurias ji sužinojo po to, kai jis buvo paskirtas.
4. Jei arbitras nesiima veiksmų arba jam *de jure* ar *de facto* neįmanoma atlikti savo pareigų, taikoma II.4 straipsnyje nustatyta arbitrų nušalinimo procedūra.

II.4 STRAIPSNIS

Arbitrų nušalinimas

1. Šalis, norinti nušalinti arbitrą, prašymą jį nušalinti pateikia per 30 dienų nuo pranešimo apie to arbitro paskyrimą dienos arba per 30 dienų nuo dienos, kurią ji sužino apie II.3 straipsnyje nurodytas aplinkybes.
2. Prašymas nušalinti siunčiamas kitai šaliai, nušalinamam arbitrai, kitiems arbitrams ir Tarptautiniam biurui. Jame nurodomos prašymo nušalinti priežastys.
3. Pateiktą prašymą nušalinti arbitrą gali patenkinti kita šalis. Atitinkamas arbitras taip pat gali nusišalinti pats. Prašymo patenkinimas arba nusišalinimas nereiškia, kad prašymo nušalinti priežastys yra pripažįstamos.
4. Jei per 15 dienų nuo pranešimo apie prašymą nušalinti arbitrą dienos kita šalis to prašymo nepatenkina arba tas arbitras pats nenusišalina, prašymą nušalinti pateikusi šalis gali paprašyti, kad sprendimą dėl nušalinimo priimtų Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius.

5. Jei šalys nesusitaria kitaip, 4 dalyje nurodytame sprendime nurodomi to sprendimo motyvai.

II.5 STRAIPSNIS

Arbitro pakeitimas

1. Atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį, jei arbitrą būtina pakeisti vykstant arbitražo procedūrai, jį pakeisiantis asmuo paskiriamas arba atrenkamas laikantis II.2 straipsnyje nustatytos arbitro, kurį reikia pakeisti, skyrimo ar atrankos procedūros. Ta procedūra taikoma net ir tais atvejais, kai viena iš šalių nepasinaudojo teise paskirti arbitrą, kurį reikia pakeisti, arba dalyvauti jį skiriant.
2. Kai arbitras keičiamas, procedūra atnaujinama nuo to etapo, kuriuo keičiamas arbitras nustoja eiti savo pareigas, nebent arbitražo teismas nusprendžia kitaip.

II.6 STRAIPSNIS

Atsakomybės netaikymas

Tiek, kiek leidžiama pagal taikytiną teisę, šalys atsisako bet kokių veiksmų prieš arbitrus dėl su arbitražu susijusių veiksmų ar neveikimo, išskyrus tyčinių pažeidimų ar didelio aplaidumo atvejus.

III SKYRIUS

ARBITRAŽO PROCEDŪRA

III.1 STRAIPSNIS

Bendrosios nuostatos

1. Arbitražo teismo sudarymo diena yra diena, kurią paskutinis arbitras sutiko būti paskirtas.
2. Arbitražo teismas užtikrina, kad šalims būtų taikomos vienodos sąlygos ir kad kiekvienai šaliai būtų suteikta pakankama galimybė tinkamu procedūrų etapu apginti savo teises ir pateikti savo argumentus. Arbitražo teismas procedūrą vykdo taip, kad būtų išvengta delsos ir bereikalingų išlaidų, taip pat būtų užtikrinta, kad šalių ginčas bus išspręstas.
3. Jei išklausęs šalis arbitražo teismas nenusprendžia kitaip, surengiamas jo posėdis.
4. Jei šalis arbitražo teismui siunčia komunikacinį pranešimą, ji tą pranešimą siunčia per Tarptautinį biurą, o jo kopiją tuo pačiu metu nusiunčia kitai šaliai. Tarptautinis biuras to pranešimo kopiją persiunčia kiekvienam arbitrai.

III.2 STRAIPSNIS

Arbitražo vieta

Arbitražo vieta yra Haga. Išskirtinėmis aplinkybėmis arbitražo teismas gali posėdžiauti bet kurioje kitoje, jo nuomone, tinkamoje vietoje.

III.3 STRAIPSNIS

Kalba

1. Arbitražo teismo procedūrų kalbos yra prancūzų ir anglų kalbos.
2. Arbitražo teismas gali nurodyti, kad visi prie ieškinio pareiškimo arba atsiliepimo į ieškinį pridėti dokumentai ir visi papildomi dokumentai, parengti procedūrų metu ir pateikti originalo kalba, būtų išversti į vieną iš procedūrų kalbų.

III.4 STRAIPSNIS

Ieškinio pareiškimas

1. Laikydamasis arbitražo teismo nustatyto termino, ieškovas atsakovui ir arbitražo teismui per Tarptautinį biurą atsiunčia savo rašytinį ieškinio pareiškimą. Ieškovas gali nuspręsti I.4 straipsnyje nurodytą pranešimą apie arbitražą laikyti ieškinio pareiškimu, jei jis taip pat atitinka visus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Ieškinio pareiškime pateikiama ši informacija:
 - a) I.4 straipsnio 3 dalies b–f punktuose nurodyta informacija;
 - b) išdėstomi faktai, kuriais grindžiamas ieškinys, ir
 - c) pateikiami teisiniai argumentai ieškiniui pagrįsti.
3. Prie ieškinio pareiškimo pridedami visi įmanomi ieškovo nurodyti dokumentai ir kiti įrodymai arba pateikiamos nuorodos į juos.

III.5 STRAIPSNIS

Atsiliepinimas į ieškinį

1. Laikydamasis arbitražo teismo nustatyto termino, atsakovas ieškovui ir arbitražo teismui per Tarptautinį biurą atsiunčia savo rašytinį atsiliepimą į ieškinį. Atsakovas gali nuspręsti I.5 straipsnyje nurodytą atsakymą į pranešimą apie arbitražą laikyti atsiliepimu į ieškinį, jei atsakymas į pranešimą apie arbitražą taip pat atitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas.
2. Atsiliepime į ieškinį atsakoma į ieškinio pareiškime pagal šio Protokolo III.4 straipsnio 2 dalies a–c punktus nurodytą informaciją. Prie atsiliepimo į ieškinį pridedami visi įmanomi atsakovo nurodyti dokumentai ir kiti įrodymai arba jame turėtų būti pateiktos nuorodos į juos.

3. Atsiliepime į ieškinį arba, jei arbitražo teismas nusprendžia, kad aplinkybės pateisina delsą, vėlesniame arbitražo procedūros etape atsakovas gali pareikšti priešieškinį su sąlyga, kad arbitražo teismas turi jurisdikciją jį nagrinėti.

4. Priešieškiniui taikomos III.4 straipsnio 2 ir 3 dalys.

III.6 STRAIPSNIS

Arbitražo teismo jurisdikcija

1. Arbitražo teismas sprendžia, ar jis turi jurisdikciją pagal Susitarimo 7a straipsnio 2 dalį arba 7b straipsnio 2 dalį.

2. Susitarimo 7a straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais arbitražo teismas įgaliojamas nagrinėti pagal Susitarimo 7a straipsnio 1 dalį į Jungtinio žemės ūkio komiteto darbotvarkę oficialiai įtrauktą klausimą, dėl kurio kilo prašomas išspręsti ginčas.

3. Susitarimo 7b straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais arbitražo teismas, kuris nagrinėjo pagrindinę bylą, įgaliojamas nagrinėti ginčijamų kompensacinių priemonių proporcingumą, be kita ko, kai tų priemonių visiškai ar iš dalies imtasi pagal Protokolą, kuriuo sukuriamą bendra maisto saugos erdvė.

4. Prieštaravimas, grindžiamas arbitražo teismo jurisdikcijos nebuvimu, pateikiamas ne vėliau kaip atsiliepime į ieškinį, o priešieškinio atveju – atsiliepime į priešieškinį. Arbitrą paskyrusi arba jį skiriant dalyvavusi šalis nepraranda teisės pateikti tokį prieštaravimą. Prieštaravimas, grindžiamas tuo, kad nagrinėdamas ginčą arbitražo teismas viršytų savo įgaliojimus, pateikiamas iš karto, kai arbitražo procedūros metu iškyla klausimas, kurį nagrinėdamas arbitražo teismas, kaip įtariama, viršytų savo įgaliojimus. Bet kuriuo atveju arbitražo teismas gali leisti pateikti prieštaravimą pasibaigus nustatytam terminui, jei mano, kad jį pateikti vėluojama dėl pagrįstos priežasties.

5. Arbitražo teismas sprendimą dėl 4 dalyje nurodyto prieštaravimo gali priimti nagrinėdamas jį kaip klausimą, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, arba sprendime dėl bylos esmės.

III.7 STRAIPSNIS

Kiti rašytiniai dokumentai

Pasikonsultavęs su šalimis, arbitražo teismas nusprendžia, kokius kitus rašytinius dokumentus, be ieškinio pareiškimo ir atsiliepimo į ieškinį, šalys pateikia arba gali pateikti, ir nustato jų pateikimo terminą.

III.8 STRAIPSNIS

Terminai

1. Arbitražo teismo nustatytas rašytinių dokumentų, įskaitant ieškinio pareiškimą ir atsiliėpimą į ieškinį, pateikimo terminas neviršija 90 dienų, nebent šalys susitaria kitaip.
2. Arbitražo teismas galutinį sprendimą priima per 12 mėnesių nuo jo sudarymo dienos. Susiklosčius itin sudėtingoms išskirtinėms aplinkybėms, arbitražo teismas gali šį laikotarpį pratęsti ne daugiau kaip trimis mėnesiais.
3. 1 ir 2 dalyse nustatyti terminai sutrumpinami perpus:
 - a) ieškovo arba atsakovo prašymu, jei per 30 dienų nuo to prašymo pateikimo arbitražo teismas, išklaęs kitą šalį, nusprendžia, kad byla yra skubi, arba
 - b) jei taip susitaria šalys.
4. Susitarimo 7b straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais arbitražo teismas galutinį sprendimą priima per šešis mėnesius nuo dienos, kurią pagal Susitarimo 7b straipsnio 1 dalį buvo pranešta apie kompensacines priemones.

III.9 STRAIPSNIS

Laikinosios apsaugos priemonės

1. Susitarimo 7b straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais bet kuri šalis bet kuriuo arbitražo procedūros metu gali prašyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones – sustabdyti kompensacinių priemonių taikymą.
2. Pagal 1 dalį teikiamame prašyme nurodomas bylos dalykas, skubą patvirtinančios aplinkybės ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie* pagrindžiantys prašomų laikinųjų apsaugos priemonių taikymo būtinumą. Jame pateikiami visi turimi įrodymai ir pasiūlymai pateikti įrodymų, skirti laikinųjų apsaugos priemonių taikymui pagrįsti.
3. Šalis, prašanti taikyti laikinąsias apsaugos priemones, savo rašytinį prašymą nusiunčia kitai šaliai ir arbitražo teismui per Tarptautinį biurą. Arbitražo teismas nustato trumpą terminą, per kurį ta kita šalis gali pateikti rašytines arba žodines pastabas.
4. Arbitražo teismas per vieną mėnesį nuo 1 dalyje nurodyto prašymo pateikimo priima sprendimą dėl ginčijamų kompensacinių priemonių taikymo sustabdymo, jeigu tenkinamos šios sąlygos:
 - a) arbitražo teismą *prima facie* tenkina šalies, prašančios taikyti laikinąsias apsaugos priemones, prašyme nurodyta bylos esmė;
 - b) arbitražo teismas mano, kad, kol jis priims galutinį sprendimą, laikinąsias apsaugos priemones taikyti prašanti šalis patirs didelę ir nepataisomą žalą, jei kompensacinių priemonių taikymas nebus sustabdytas, ir

c) žala, kurią laikinąsias apsaugos priemonės taikyti prašančiai šaliai padarytų nedelsiamas ginčijamų kompensacinių priemonių taikymas, nusveria interesą nedelsiant ir veiksmingai taikyti tas priemones.

5. Pagal 4 dalį priimto arbitražo teismo sprendimo poveikis yra tik laikinas ir tas sprendimas nedaro poveikio arbitražo teismo sprendimui dėl bylos esmės.

6. Sustabdymas baigia galioti, kai pagal Susitarimo 7b straipsnio 2 dalį priimamas galutinis sprendimas, išskyrus atvejus, kai pagal šio straipsnio 4 dalį priimtu arbitražo teismo sprendimu nustatoma ankstesnė sustabdymo pabaigos data.

7. Kad būtų išvengta abejonių, taikant šį straipsnį suprantama, kad, vertindamas atitinkamus šalies, prašančios taikyti laikinąsias apsaugos priemonės, ir kitos šalies interesus, arbitražo teismas atsižvelgia į šalių ekonominės veiklos vykdytojų ir asmenų interesus, tačiau tai nereiškia, kad tokiems ekonominės veiklos vykdytojams ar asmenims suteikiama kokių nors teisių arbitražo teisme.

III.10 STRAIPSNIS

Įrodymai

1. Kiekviena šalis pateikia faktų, kuriais grindžia savo ieškinį arba atsiliepimą į ieškinį, įrodymus.

2. Šalies prašymu arba savo iniciatyva arbitražo teismas gali prašyti šalių pateikti susijusią informaciją, kurią laiko būtina ir tinkama. Arbitražo teismas nustato terminą, per kurį šalys turi atsakyti į jo prašymą.
3. Šalies prašymu arba savo iniciatyva arbitražo teismas gali prašyti bet kokio kito šaltinio pateikti informaciją, kurią laiko tinkama. Kai taikytina, arbitražo teismas taip pat gali prašyti ekspertų nuomonės, laikydamasis šalių sutartų sąlygų, jei mano, kad tai tikslinga.
4. Arbitražo teismo pagal šį straipsnį gauta informacija pateikiama šalims, ir jos gali dėl tos informacijos pateikti arbitražo teismui pastabų.
5. Paprašęs kitos šalies nuomonės, arbitražo teismas imasi tinkamų priemonių, kad išspręstų visus šalies iškeltus klausimus, susijusius su asmens duomenų apsauga, profesine paslaptimi ir teisėtais konfidencialumo interesais.
6. Arbitražo teismas sprendžia dėl pateiktų įrodymų priimtinumą, svarbos ir pagrįstumo.

III.11 STRAIPSNIS

Posėdžiai

1. Jei turi būti rengiamas posėdis, arbitražo teismas, pasikonsultavęs su šalimis, pakankamai iš anksto joms praneša posėdžio datą, laiką ir vietą.

2. Posėdis yra viešas, išskyrus atvejus, kai arbitražo teismas savo iniciatyva arba šalių prašymu dėl svarbių priežasčių nusprendžia kitaip.
3. Kiekvieno posėdžio protokolą parengia ir pasirašo arbitražo teismo pirmininkas. Tik toks protokolas yra autentiškas.
4. Arbitražo teismas gali nuspręsti surengti virtualų posėdį, laikydamasis Tarptautinio biuro praktikos. Šalys apie šią praktiką informuojamos laiku. Tokiais atvejais *mutatis mutandis* taikomos 1 ir 3 dalys.

III.12 STRAIPSNIS

Nepateikimas arba neatvykimas

1. Jei per šiame Protokole arba arbitražo teismo nustatytą terminą ieškovas nepateikia savo ieškinio pareiškimo ir nenurodo pakankamai pagrįstos priežasties, arbitražo teismas nurodo nebetęsti arbitražo procedūros, išskyrus tuo atveju, jei yra neišspręstų klausimų, dėl kurių gali prireikti priimti sprendimą, ir jei arbitražo teismas mano, kad tai tikslinga.

Jeigu per šiame Protokole arba arbitražo teismo nustatytą terminą atsakovas nepateikia atsakymo į pranešimą apie arbitražą arba atsiliepiamo į ieškinį ir nenurodo pakankamai pagrįstos priežasties, arbitražo teismas nurodo tęsti procedūrą, tačiau toks nepateikimas savaime nelaikomas ieškovo pateiktų kaltinimų pripažinimu.

Antra pastraipa taikoma ir tuo atveju, kai ieškovas nepateikia atsiliepinimo į priešieškinių.

2. Jei šalis, deramai pašaukta į posėdį pagal III.11 straipsnio 1 dalį, į jį neatvyksta ir nenurodo pakankamai pagrįstos neatvykimo priežasties, arbitražo teismas gali tęsti arbitražą.

3. Jei šalis, kurios arbitražo teismas deramai paprašė pateikti papildomų įrodymų, to nepadarė per nustatytą terminą ir nenurodo pakankamai pagrįstos nepateikimo priežasties, arbitražo teismas gali priimti sprendimą remdamasis turimais įrodymais.

III.13 STRAIPSNIS

Procedūros pabaiga

1. Jeigu įrodoma, kad šalims buvo suteikta pakankama galimybė pateikti savo argumentus, arbitražo teismas gali paskelbti, kad procedūra baigta.

2. Jei arbitražo teismas mano, kad tai būtina dėl išskirtinių aplinkybių, prieš priimdamas sprendimą jis gali savo iniciatyva arba šalies prašymu bet kuriuo metu nuspręsti procedūrą atnaujinti.

IV SKYRIUS

SPRENDIMAS

IV.1 STRAIPSNIS

Sprendimai

Arbitražo teismas stengiasi sprendimus priimti bendru sutarimu. Tačiau jei paaiškėja, kad sprendimo bendru sutarimu priimti neįmanoma, arbitražo teismas jį priima arbitrų balsų dauguma.

IV.2 STRAIPSNIS

Arbitražo teismo sprendimo forma ir poveikis

1. Arbitražo teismas gali priimti atskirus sprendimus įvairiais klausimais skirtingu metu.
2. Jo sprendimai įforminami raštu ir juose nurodomi motyvai, kuriais jie grindžiami. Jie yra galutiniai ir privalomi šalims.
3. Arbitražo teismo sprendimą pasirašo arbitrai, jame nurodoma jo priėmimo data ir arbitražo vieta. Arbitrų pasirašyto sprendimo kopiją šalims perduoda Tarptautinis biuras.

4. Tarptautinis biuras arbitražo teismo sprendimą paskelbia viešai.

Arbitražo teismo sprendimą Tarptautinis biuras viešai skelbia laikydamasis atitinkamų asmens duomenų, profesinės paslapties ir teisėtų konfidencialumo interesų apsaugos taisyklių.

Antroje pastraipoje nurodytos taisyklės yra vienodos visiems dvišaliams susitarimams vidaus rinkos srityse, kuriose dalyvauja Šveicarija, taip pat Susitarimui dėl sveikatos, Susitarimui dėl prekybos žemės ūkio produktais ir Susitarimui dėl Šveicarijos reguliaraus finansinio įnašo. Jungtinis žemės ūkio komitetas tas taisykles savo sprendimu patvirtina ir atnaujiną Susitarimo taikymo tikslais.

5. Visus arbitražo teismo sprendimus šalys įvykdo nedelsdamos.

6. Susitarimo 7a straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais arbitražo teismas, gavęs šalių nuomonę ir atsižvelgdamas į šalių vidaus procedūras, sprendime dėl bylos esmės nustato pagrįstą terminą, per kurį jo sprendimas turi būti įvykdytas pagal Susitarimo 7a straipsnio 3 dalį.

IV.3 STRAIPSNIS

Taikytina teisė, aiškinimo taisyklės, tarpininkas

1. Taikytiną teisę sudaro Susitarimas, taip pat bet kuri kita su jo taikymu susijusi tarptautinės teisės norma.

2. Ankstesni ginčų sprendimo įstaigos sprendimai dėl Susitarimo 7b straipsnio 1 dalyje nurodytų pagal Protokolą, kuriuo sukurama bendra maisto saugos erdvė, priimtų kompensacinių priemonių proporcingumo arbitražo teismui yra privalomi.
3. Arbitražo teismui neleidžiama priimti sprendimo kaip tarpininkui arba *ex aequo et bono*.

IV.4 STRAIPSNIS

Abiem pusėms priimtinas sprendimas arba kitos procedūros užbaigimo priežastys

1. Šalys gali bet kuriuo metu susitarti dėl abiem pusėms priimtino jų ginčo sprendimo. Apie tokį sprendimą jos kartu praneša arbitražo teismui. Jeigu sprendimą reikia patvirtinti pagal kurios nors šalies atitinkamas vidaus procedūras, pranešime nurodomas toks reikalavimas ir arbitražo procedūra sustabdoma. Jeigu tokio patvirtinimo nereikia arba kai pranešama, kad tokios vidaus procedūros atliktos, arbitražo procedūra užbaigiama.
2. Jeigu vykstant procedūrai ieškovas raštu informuoja arbitražo teismą, kad procedūros tęsti nebepageidauja, ir jeigu tą dieną, kurią arbitražo teismas gavo tą pranešimą, atsakovas dar nesiėmė jokių su šia procedūra susijusių veiksmų, arbitražo teismas priima nutartį, kurioje oficialiai užfiksuoja procedūros užbaigimą. Arbitražo teismas priima sprendimą dėl išlaidų, kurias turi padengti ieškovas, jei tai atrodo pateisinama atsižvelgiant į tos šalies elgesį.

3. Jei prieš priimdamas sprendimą arbitražo teismas padaro išvadą, kad procedūrą tęsti beprasmiška arba jos tęsti neįmanoma dėl kitos priežasties, nei nurodyta 1 ir 2 dalyse, jis informuoja šalis apie savo ketinimą priimti nutartį užbaigti procedūrą.

Pirma pastraipa netaikoma, jei yra neišspręstų klausimų, dėl kurių gali prireikti priimti sprendimą, ir jei arbitražo teismas nusprendžia, kad tai tikslinga.

4. Arbitražo teismas pateikia šalims arbitrų pasirašytos nutarties užbaigti arbitražo procedūrą arba arbitrų pasirašyto šalių susitarimu priimto sprendimo kopiją. Šalių susitarimu priimamiems arbitražo sprendimams taikomos IV.2 straipsnio 2–5 dalys.

IV.5 STRAIPSNIS

Arbitražo teismo sprendimo pataisos

1. Per 30 dienų nuo arbitražo teismo sprendimo gavimo dienos šalis gali paprašyti arbitražo teismo, kad jis savo sprendimo tekste pataisytų skaičiavimo, korektūros, tipografines arba panašaus pobūdžio klaidas ar praleidimus, – tuo tikslu ji kitai šaliai ir arbitražo teismui išsiunčia pranešimą per Tarptautinį biurą. Jei arbitražo teismas mano, kad toks prašymas yra pagrįstas, jis tokias pataisas atlieka per 45 dienas nuo prašymo gavimo. Gavus prašymą IV.2 straipsnio 6 dalyje nustatyto termino skaičiavimas nesustabdomas.

2. Arbitražo teismas per 30 dienų nuo pranešimo apie savo sprendimą 1 dalyje nurodytas pataisas gali atlikti savo iniciatyva.
3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pataisos atliekamos raštu ir yra neatskiriama sprendimo dalis. Taikomos IV.2 straipsnio 2–5 dalys.

IV.6 STRAIPSNIS

Arbitrų honorarai

1. IV.7 straipsnyje nurodyti honorarai turi būti pagrįsti, atsižvelgiant į bylos sudėtingumą, arbitrų jai skirtą laiką ir visas kitas svarbias aplinkybes.
2. Parengiamas ir prireikus atnaujinamas sąrašas, kuriame nurodomos dienos kompensacijos ir didžiausias bei mažiausias valandų skaičius, bendras visiems su vidaus rinka susijusių sričių, kuriose veikia Šveicarija, dvišaliams susitarimams, taip pat Susitarimui dėl sveikatos, Susitarimui dėl prekybos žemės ūkio produktais ir Susitarimui dėl Šveicarijos reguliaraus finansinio įnašo. Jungtinis žemės ūkio komitetas tą sąrašą savo sprendimu patvirtina ir atnauja Susitarimo taikymo tikslais.

IV.7 STRAIPSNIS

Išlaidos

1. Kiekviena šalis padengia savo išlaidas ir pusę arbitražo teismo išlaidų.

2. Arbitražo teismas savo išlaidas nustato sprendime dėl bylos esmės. Šias išlaidas sudaro tik:
 - a) arbitrų honorarai, kurie nurodomi atskirai kiekvienam arbitrai ir kuriuos nustato pats arbitražo teismas pagal IV.6 straipsnį;
 - b) arbitrų patirtos kelionių ir kitos išlaidos ir
 - c) Tarptautiniam biurui mokami mokesčiai ir jo išlaidos.
3. 2 dalyje nurodytos išlaidos turi būti pagrįstos, atsižvelgiant į ginčo sumą, ginčo sudėtingumą, arbitrų bei arbitražo teismo paskirtų ekspertų jam skirtą laiką ir visas kitas svarbias aplinkybes.

IV.8 STRAIPSNIS

Išlaidoms padengti įnešama suma

1. Arbitražo pradžioje Tarptautinis biuras gali paprašyti, kad kiekviena šalis iš anksto įneštų vienodą sumą, kuri laikoma IV.7 straipsnio 2 dalyje nurodytų išlaidų avansiniu apmokėjimu.
2. Vykstant arbitražo procedūrai, Tarptautinis biuras gali paprašyti, kad šalys, be 1 dalyje nurodytų sumų, įneštų papildomas sumas.

3. Visos sumos, kurias šalys įneša pagal šį straipsnį, pervedamos Tarptautiniam biurui, o šis jas išmoka faktiškai patirtoms išlaidoms, visų pirma įskaitant arbitrų honorarus ir Tarptautiniam biurui mokamus mokesčius, padengti.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

V.1 STRAIPSNIS

Pakeitimai

Jungtinis žemės ūkio komitetas gali savo sprendimais priimti šio Protokolo pakeitimus.

SUSITARIMO
TARP EUROPOS BENDRIJOS
IR ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJOS
DĖL PREKYBOS ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTAIS
PROTOKOLAS,
KURIUO SUKURIAMA BENDRA MAISTO SAUGOS ERDVĖ

EUROPOS SĄJUNGA (toliau – Sąjunga)

ir

ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJA (toliau – Šveicarija)

(toliau – Šalys),

PASIRYŽUSIOS didinti maisto bei pašarų saugą visoje maisto grandinėje Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos teritorijose sukurdamos bendrą maisto saugos erdvę, papildančią 1999 m. birželio 21 d. Liuksemburge priimtą Susitarimą tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl prekybos žemės ūkio produktais,

SIEKDAMOS užkirsti kelią užkrečiamosioms gyvūnų ligoms, kurios gali turėti didelį poveikį visuomenės sveikatai ir maisto saugai, ir jas kontroliuoti,

SIEKDAMOS užkirsti kelią augalų kenkėjams bei ligoms ir juos kontroliuoti,

SIEKDAMOS kovoti su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms,

PATVIRTINDAMOS savo pasirengimą stiprinti gyvūnų apsaugą ir skatinti gyvūnų gerovę,

SIEKDAMOS užtikrinti, kad visais maisto ir pašarų gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapais būtų laikomasi sąžiningos praktikos, ir aktyviau kovoti su nesąžininga ar apgaulinga praktika žemės ūkio maisto produktų grandinėje,

NORĖDAMOS intensyvinti pastangas suderinti savo pozicijas ir viena kitai padėti atlikti savo darbą tarptautinėse organizacijose,

PRISIMINDAMOS, kad Sąjunga ir Šveicarija yra saistomos daugelio įvairių sričių dvišalių susitarimų, kuriuose nustatytos konkrečios teisės ir pareigos, tam tikrais atžvilgiais panašios į Sąjungoje nustatytas teises ir pareigas,

PRISIMINDAMOS, kad tų dvišalių susitarimų tikslas – didinti Europos konkurencingumą ir užtikrinti glaudesnius ekonominius Šalių tarpusavio ryšius, grindžiamus lygybe, abipusiškumu ir bendra jų lengvatų, teisių ir pareigų pusiausvyra,

PASIRYŽUSIOS stiprinti ir intensyvinti Šveicarijos veikimą Sąjungos vidaus rinkoje pagal tas pačias taisykles, kurios taikomos vidaus rinkai, išsaugodamos savo bei savo institucijų nepriklausomumą ir, kiek tai susiję su Šveicarija, laikydamosi principų, kylančių dėl tiesioginės demokratijos, federalizmo ir sektorinio jos veikimo vidaus rinkoje pobūdžio,

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS, kad Šveicarijos Federalinio Aukščiausiojo Teismo ir visų kitų Šveicarijos teismų, taip pat valstybių narių teismų ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo kompetencija aiškinti šį Protokolą konkrečiais atvejais yra išlaikoma,

SUVOKDAMOS, kad būtina užtikrinti vienodumą vidaus rinkos srityse, kuriose Šveicarija veikia dabar ir veiks ateityje,

SUSITARĖ:

I DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 STRAIPSNIS

Tikslas

Šio Protokolo tikslas – išplėsti 1999 m. birželio 21 d. Liuksemburge priimto Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl prekybos žemės ūkio produktais (toliau – Susitarimas dėl prekybos žemės ūkio produktais) taikymo sritį, kad jis būtų taikomas visai maisto grandinei, sukuriant Šalims bendrą maisto saugos erdvę, ir Šalims, ekonominės veiklos vykdytojams bei asmenims suteikti daugiau teisinio tikrumo ir užtikrinti vienodą požiūrį bei vienodas sąlygas vidaus rinkos srityje, kuri patenka į bendros maisto saugos erdvės aprėptį.

2 STRAIPSNIS

Aprėptis

Į bendros maisto saugos erdvės aprėptį patenka visi maisto, pašarų ir šalutinių gyvūninių produktų gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapai; gyvūnų sveikata ir gerovė; augalų sveikata ir augalų apsaugos produktai; augalų dauginamoji medžiaga; atsparumas antimikrobinėms medžiagoms; gyvūnų veisimas; teršalai ir liekanos; su maistu besiliečiančios medžiagos ir gaminiai; ženklavimas ir atitinkama oficiali kontrolė.

3 STRAIPSNIS

Su vidaus rinka susijusių sričių, kuriose veikia Šveicarija,
dvišaliai susitarimai

1. Esami ir būsimi dvišaliai Sąjungos ir Šveicarijos su vidaus rinka susijusių sričių, kuriose Šveicarija veikia, tarpusavio susitarimai laikomi nuoseklia visuma, kuria užtikrinama Sąjungos ir Šveicarijos tarpusavio teisių bei pareigų pusiausvyra.
2. Šis Protokolas laikomas su vidaus rinka susijusios srities, kurioje veikia Šveicarija, dvišaliu susitarimu.

4 STRAIPSNIS

Apibrėžtis

Šiame Protokole terminas „teisės aktai, priimti remiantis bet kuriuo iš I priede išvardytų teisės aktų“ reiškia teisės aktus, kurie pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) laikomi deleguotaisiais arba įgyvendinimo aktais, taip pat kiti teisės aktai, priimti ne teisėkūros procedūra, remiantis bet kuriuo iš I priede išvardytų teisės aktų.

II DALIS

BENDRA MAISTO SAUGOS ERDVĖ

5 STRAIPSNIS

Bendros maisto saugos erdvės sukūrimas ir tikslai

1. Šalys sukuria bendrą maisto saugos erdvę.
2. Bendros maisto saugos erdvės tikslai yra šie:
 - a) didinti maisto ir pašarų saugą visoje maisto grandinėje;
 - b) užtikrinti aukštą žmonių, gyvūnų ir augalų sveikatos lygį visoje maisto grandinėje ir visose veiklos srityse, kurių pagrindinis tikslas yra kovoti su galimu gyvūnų ligų, įskaitant žmonėms perduodamas ligas, arba augalų ar augalinių produktų kenkėjų plitimu, taip pat aplinkos apsaugą nuo pavojų, kuriuos gali kelti augalų apsaugos produktai;
 - c) integruotai įgyvendinti visai maisto grandinei taikomus darniuosius standartus;
 - d) intensyvinti pastangas kovoti su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms;
 - e) stiprinti gyvūnų apsaugą bei skatinti aukštus gyvūnų gerovės standartus ir

- f) intensyvinti Šalių bendras pastangas suderinti savo pozicijas ir viena kitai padėti atlikti savo darbą tarptautinėse organizacijose.

6 STRAIPSNIS

Bendros maisto saugos erdvės veikimas

Šalys užtikrina veiksmingą bendros maisto saugos erdvės veikimą. Tuo tikslu Sąjunga, kiek tai susiję su jos teisės aktais, įtrauktais į šį Protokolą pagal 13 straipsnį arba laikinai taikytinais pagal 15 straipsnį, Šveicarijos nelaiko trečiąja šalimi, jei Šveicarija įvykdo savo pareigą pagal šį Protokolą taikyti visus tuos teisės aktus.

7 STRAIPSNIS

Išimtys

1. 13 straipsnyje nustatyta pareiga įtraukti teisės aktus ir 15 straipsnyje nustatyta pareiga laikinai taikyti teisės aktus, priimtus remiantis bet kuriuo iš I priede išvardytų teisės aktų, netaikoma šiose srityse:
 - a) apgalvoto genetiškai modifikuotų organizmų išleidimo į aplinką ir produktų, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų organizmų arba kurie iš jų sudaryti, taip pat maisto produktų bei pašarų, pagamintų iš genetiškai modifikuotų organizmų, tiekimo rinkai.

Šioje srityje Šveicarija gali toliau taikyti savo teisės nuostatas, jei laikosi šių sąlygų:

- Šveicarija leidžia tiekti rinkai Sąjungoje leidžiamus maisto produktus ir pašarus, kurių sudėtyje yra atsitiktinių arba techniškai neišvengiamų medžiagų, kuriose yra genetiškai modifikuotų organizmų, kurios iš jų sudarytos arba pagamintos, likučių, neviršijančių Sąjungos teisėje nustatytos ribos, kurią viršijus tas maistas ar pašarai turi būti ženklinami kaip maistas ar pašarai, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų organizmų arba kurie iš jų pagaminti;
 - Šveicarija leidžia tiekti rinkai ir naudoti iš genetiškai modifikuotų organizmų pagamintus pašarus, kuriuos leidžiama naudoti Sąjungoje;
- b) gyvūnų gerovės, be kita ko, susijusios su būtiniausiais veisiamų arba laikomų ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos standartais, gyvų stuburinių gyvūnų apsauga vežant ir atliekant susijusias operacijas, taip pat tam tikrais privalomais ženklinimo reikalavimais.

Šioje srityje Šveicarija gali toliau taikyti savo teisės nuostatas:

- i) dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos;
- ii) dėl gyvūnų vežimo jos teritorijoje, įskaitant skerstinų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklių arba naminių paukščių tranzitą, kuriomis nustatoma, kad toks tranzitas leidžiamas tik geležinkelių ar oro transportu;

- iii) dėl privalomo gyvūninių produktų, pagamintų taikant skausmingas procedūras be anestezijos arba gyvūnus priverstinai šeriant, ženklinimo, kuriomis nustatoma, kad:
- į Šveicariją importuojami produktai, gauti iš gyvūnų, kuriems buvo taikytos skausmingos procedūros be išankstinės anestezijos, vartotojams turi būti tiekiami specialiai paženklinėti. Sąvoka „skausmingos procedūros“ apima tokias procedūras kaip ragų pašalinimas, kastravimas, uodegos trumpinimas, snapų apipjaustymas arba varlių kojelių nupjovimas, jei jos atliekamos be išankstinės anestezijos. Privalomojo ženklinimo reikalavimas netaikomas, jei kilmės šalies įstatymais reglamentuojamas tokios praktikos draudimas arba jei produkcija sertifikuota kaip pagaminta netaikant tokios praktikos;
 - produktai, gauti taikant gamybos procesą, kuris apima priverstinį šėrimą, vartotojams Šveicarijoje turi būti tiekiami specialiai paženklinėti;
- iv) dėl ženklinimo reikalavimų, taikomų auginant naminius triušius ir vištas dedekles, kuriose nustatoma, kad į Šveicariją importuoti ir joje vartotojams tiekiami narvuose laikomų vištų kiaušiniai ir narvuose užaugintų triušių mėsa turi būti specialiai paženklinėti. Tas privalomojo ženklinimo reikalavimas netaikomas, jei tokios praktikos draudimas yra teisiškai reglamentuojamas kilmės šalyje arba jei produkcija sertifikuota kaip pagaminta netaikant tokios praktikos;
- v) žiauriu būdu gautų kailių ir kailių gaminių importo draudimo įvedimo ir taikymo;

- c) galvijų, kurie galėjo būti šeriami hormoniniais augimą skatinančiais preparatais, mėsos importo.

Šioje srityje Šveicarija gali toliau taikyti savo teisės nuostatas, jei laikosi šių sąlygų:

- tokia mėsa importuojama tik vidaus vartojimo reikmėms ir ją tiekti Sąjungos rinkai tebėra draudžiama;
- tokios mėsos naudojimas ribojamas, kad ji būtų parduodama tik mažmeninės prekybos vietose tiesiogiai vartotojams, laikantis tinkamų ženklavimo sąlygų;
- tokia mėsa į Šveicariją įvežama tik per Šveicarijos pasienio kontrolės postus;
- taikoma atitinkama atsekamumo ir paskirstymo sistema, kuria užkertamas kelias bet kokiai tolesnio tokios mėsos patekimo į Sąjungos valstybių narių teritoriją galimybei;
- Šveicarija Europos Komisijai (toliau – Komisija) kasmet pateikia ataskaitą dėl importuojamų produktų kilmės bei paskirties vietos ir patikrinimų, atliktų siekiant užtikrinti atitiktį pirmesnėse įtraukose išvardytoms sąlygoms, apskaitą.

2. Svarbūs Šalių teisinės tvarkos pokyčiai, susiję su 1 dalyje nurodytomis sritimis, bet kurios Šalies prašymu aptariami Jungtiniame maisto saugos komitete.

8 STRAIPSNIS

Parama tarptautinėse organizacijose

Šalys susitaria stengtis koordinuoti savo pozicijas ir remti viena kitą bendros maisto saugos erdvės srityje veikiančiose tarptautinėse organizacijose.

9 STRAIPSNIS

Finansinis įnašas

1. Šveicarija prisideda prie Sąjungos agentūrų, informacinių sistemų ir kitos II priedo 1 straipsnyje išvardytos veiklos, kurioje ji turi galimybę dalyvauti, finansavimo pagal šį straipsnį ir II priedą.

Jungtinis maisto saugos komitetas gali priimti sprendimą II priedą iš dalies pakeisti.

2. Sąjunga gali bet kuriuo metu sustabdyti Šveicarijos dalyvavimą šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje veikloje, jei Šveicarija nesilaiko mokėjimo termino pagal II priedo 2 straipsnyje nustatytas mokėjimo sąlygas.

Jei Šveicarija nesilaiko nustatyto mokėjimo termino, Sąjunga jai išsiunčia oficialų priminimo raštą. Jei per 30 dienų nuo to oficialaus priminimo rašto gavimo dienos nesumokama visa suma, Sąjunga gali sustabdyti Šveicarijos dalyvavimą atitinkamoje veikloje.

3. Finansinis įnašas mokamas kaip suma, kurią sudaro:

a) veiklos įnašas ir

b) dalyvavimo mokestis.

4. Finansinis įnašas mokamas kaip metinis finansinis įnašas Komisijos pateiktuose mokėjimo reikalavimuose nurodytomis dienomis.

5. Veiklos įnašas apskaičiuojamas naudojant įnašo raktą, kuris nustatomas kaip Šveicarijos bendrojo vidaus produkto (toliau – BVP) rinkos kainomis ir Sąjungos BVP rinkos kainomis santykis.

Tuo tikslu Šalių BVP rinkos kainomis duomenys yra Europos Sąjungos statistikos tarnybos (Eurostato) metų, kuriais atliekamas metinis mokėjimas, sausio 1 d. pateikti naujausi BVP rinkos kainomis duomenys, parengti tinkamai atsižvelgiant į 2004 m. spalio 26 d. Liuksemburge priimtą Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl bendradarbiavimo statistikos srityje. Jei tas susitarimas nustoja būti taikomas, Šveicarijos BVP laikomas tas, kuris nustatytas remiantis Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos pateiktais duomenimis.

6. Kiekvienai Sąjungos agentūrai skirtas veiklos įnašas apskaičiuojamas taikant įnašo raktą jos metiniam patvirtintam biudžetui, įtrauktam į atitinkamą (-as) konkrečių metų Sąjungos biudžeto subsidijų eilutę (-es), atsižvelgiant į tai agentūrai skirtą patikslintą veiklos įnašą, apibrėžtą II priedo 1 straipsnyje.

Informacinėms sistemoms ir kitai veiklai skirtas veiklos įnašas apskaičiuojamas taikant įnašo raktą atitinkamam konkrečių metų biudžetui, nustatytam biudžeto vykdymo dokumentuose, pavyzdžiui, darbo programose ar sutartyse.

Visos orientacinės sumos grindžiamos įsipareigojimų asignavimais.

7. Metinis dalyvavimo mokestis yra lygus 4 % metinio veiklos įnašo, apskaičiuoto pagal 5 ir 6 dalis.

8. Komisija teikia Šveicarijai tinkamą informaciją, susijusią su jos finansinio įnašo apskaičiavimu. Ta informacija teikiama deramai atsižvelgiant į Sąjungos konfidencialumo ir duomenų apsaugos taisykles.

9. Visi Šveicarijos finansiniai įnašai arba Sąjungos mokėjimai mokami ir mokėtinės arba gautinos sumos apskaičiuojamos eurai.

10. Jei šio Protokolo įsigaliojimo data nesutampa su kalendorinių metų pradžia, Šveicarijos atitinkamų metų veiklos įnašas tikslinamas laikantis II priedo 4 straipsnyje nustatytos mokėjimo metodikos ir sąlygų.

11. Išsamios šio straipsnio taikymo nuostatos išdėstytos II priede.

12. Praėjus trejiems metams nuo šio Protokolo įsigaliojimo, o vėliau – kas trejus metus, Jungtinis maisto saugos komitetas peržiūri II priedo 1 straipsnyje apibrėžtas Šveicarijos dalyvavimo sąlygas ir prireikus jas patikslina.

III DALIS

INSTITUCINĖS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

10 STRAIPSNIS

Tikslai

Siekiant šio Protokolo tikslo, šioje dalyje pateikiami instituciniai sprendimai, padedantys nuolat ir subalansuotai stiprinti Šalių ekonominius santykius bendros maisto saugos erdvės srityse.

Atsižvelgiant į tarptautinės teisės principus ir nekeičiant šio Protokolo taikymo srities ar tikslų, šioje dalyje visų pirma nustatomi bendrai maisto saugos erdvei sukurti reikalingi instituciniai sprendimai, kurie yra bendri dvišaliams susitarimams, sudarytiems ar sudarysimiems su vidaus rinka susijusiose srityse, kuriose veikia Šveicarija, t. y.:

- a) šio Protokolo suderinimo su jo taikymui aktualiais Sąjungos teisės aktais procedūra;

- b) vienodas šio Protokolo ir Sąjungos teisės aktų, į kuriuos šiame Protokole daroma nuoroda, aiškinimas ir taikymas;
- c) šio Protokolo taikymas ir jo priežiūra ir
- d) ginčų sprendimas pagal šį Protokolą.

11 STRAIPSNIS

Jungtinis maisto saugos komitetas

1. Įsteigiamas Jungtinis maisto saugos komitetas.

Jungtinį maisto saugos komitetą sudaro Šalių atstovai.

2. Jungtiniam maisto saugos komitetui bendrai pirmininkauja Sąjungos atstovas ir Šveicarijos atstovas.

3. Jungtinis maisto saugos komitetas:

- a) užtikrina tinkamą šio Protokolo veikimą, veiksmingą administravimą ir taikymą;

- b) veikia kaip forumas, kuriame Šalys tarpusavyje konsultuojasi ir nuolat keičiasi informacija, visų pirma siekdamos pagal 20 straipsnį pašalinti šio Protokolo ar Sąjungos teisės akto, į kurį šiame Protokole daroma nuoroda, aiškinimo ar taikymo sunkumus;
- c) teikia rekomendacijas Šalims su šiuo Protokolu susijusiais klausimais;
- d) priima sprendimus šiame Protokole numatytais atvejais ir
- e) naudojami bet kuria kita šiuo Protokolu jam suteikta kompetencija.

4. Jei iš dalies keičiami prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo (Nr. 7) dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų (toliau – Protokolas (Nr. 7)) 1–6, 10–15, 17 arba 18 straipsniai, Jungtinis maisto saugos komitetas atitinkamai iš dalies pakeičia 2 priedėlį.

5. Jungtinis maisto saugos komitetas sprendimus priima bendru sutarimu.

Sprendimai Šalims yra privalomi ir jos imasi visų būtinų priemonių jiems įgyvendinti.

6. Jei bendrapirmininkiai nenusprendžia kitaip, Jungtinis maisto saugos komitetas posėdžiauja bent kartą per metus pakaitomis Briuselyje ir Berne. Maisto saugos jungtinis komitetas taip pat posėdžiauja bet kurios iš Šalių prašymu. Bendrapirmininkiai gali nuspręsti Jungtinio maisto saugos komiteto posėdį organizuoti vaizdo konferencijos arba telekonferencijos būdu.

Jungtinis maisto saugos komitetas gali nuspręsti sprendimus priimti pagal rašytinę procedūrą.

7. Pirmajame posėdyje Jungtinis maisto saugos komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

8. Jungtinis maisto saugos komitetas gali nuspręsti sudaryti darbo arba ekspertų grupę, kuri galėtų jam padėti atlikti jo funkcijas.

2 SKYRIUS

PROTOKOLO SUDERINIMAS SU SĄJUNGOS TEISĖS AKTAIS

12 STRAIPSNIS

Dalyvavimas rengiant Sąjungos teisės aktus (sprendimų formavimas)

1. Pagal SESV rengdama pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto šio Protokolo taikymo srityje, Komisija apie tai praneša Šveicarijai ir neoficialiai konsultuojasi su Šveicarijos ekspertais tokiu pat būdu, koku prašo Sąjungos valstybių narių ekspertų pateikti nuomonę rengdama savo pasiūlymus.

Preliminarus pasikeitimas nuomonėmis bet kurios Šalies prašymu vyksta Jungtiniame maisto saugos komitete.

Svarbiais etapu, einančio prieš Sąjungai priimant teisės aktą, momentais Šalys vienos iš jų prašymu dar kartą konsultuojasi Jungtiniame maisto saugos komitete, nuolat viena kitą informuodamos ir konsultuodamos.

2. Pagal SESV rengdama į šio Protokolo taikymo sritį patenkančių pagrindinių Sąjungos teisės aktų deleguotuosius aktus, Komisija užtikrina, kad Šveicarija kuo plačiau dalyvautų rengiant jų projektus, ir konsultuojasi su Šveicarijos ekspertais tuo pačiu pagrindu, kuriuo ji konsultuojasi su Sąjungos valstybių narių ekspertais.

3. Pagal SESV rengdama į šio Protokolo taikymo sritį patenkančių pagrindinių Sąjungos teisės aktų įgyvendinimo aktus, Komisija užtikrina, kad Šveicarija kuo plačiau dalyvautų rengiant jų projektus, kurie vėliau bus pateikti komitetams, padedantiems Komisijai naudotis jos gyvendinimo įgaliojimais, ir konsultuojasi su Šveicarijos ekspertais tuo pačiu pagrindu, kuriuo ji konsultuojasi su Sąjungos valstybių narių ekspertais.

4. Šveicarijos ekspertai dalyvauja komitetų, kuriems netaikomos 2 ir 3 dalys, darbe, kai to reikia tinkamam šio Protokolo veikimui užtikrinti. Jungtinis maisto saugos komitetas sudaro ir atnaušina tų komitetų ir, kai tinkama, kitų panašių komitetų sąrašą.

5. Šis straipsnis netaikomas Sąjungos teisės aktams ir jų nuostatoms, kuriems taikoma 13 straipsnio 7 dalyje nurodyta išimtis.

13 STRAIPSNIS

Sąjungos teisės aktų įtraukimas

1. Siekdamos teisinio tikrumo ir teisės aktų, priimamų su vidaus rinka susijusioje srityje, kurioje Šveicarija veikia pagal šį Protokolą, vientisumo, Šveicarija ir Sąjunga užtikrina, kad šio Protokolo taikymo srityje priimti Sąjungos teisės aktai po jų priėmimo būtų kuo greičiau įtraukti į šį Protokolą.
2. Sąjungos teisės aktai, įtraukti į šį Protokolą pagal 4 dalį, tampa Šveicarijos teisinės sistemos dalimi, atitinkamais atvejais atsižvelgiant į adaptacijas, dėl kurių sprendimą priima Jungtinis maisto saugos komitetas.
3. Priėmusi teisės aktą šio Protokolo taikymo srityje, Sąjunga apie tai kuo greičiau praneša Šveicarijai per Jungtinį maisto saugos komitetą. Bet kurios Šalies prašymu Jungtinis maisto saugos komitetas surengia pasikeitimą nuomonėmis tuo klausimu.
4. Jungtinis maisto saugos komitetas, veikdamas pagal 1 dalį, kuo greičiau priima sprendimą iš dalies pakeisti I priedo 2 skirsnį, įskaitant būtinas adaptacijas.
5. Nedarant poveikio 1 ir 2 dalims, jei tai būtina siekiant užtikrinti šio Protokolo ir I priedo, iš dalies pakeisto pagal 4 dalį, suderinamumą, Jungtinis maisto saugos komitetas gali pasiūlyti persvarstyti šio Protokolo redakciją, o Šalys ją turi patvirtinti pagal savo vidaus procedūras.

6. Šiame Protokole pateiktos nuorodos į nebegaliojančius Sąjungos teisės aktus laikomos nuorodomis į Sąjungos teisės aktus, kuriais tie aktai panaikinami, įtrauktus į šio Protokolo I priedą, nuo tada, kai įsigalioja Jungtinio maisto saugos komiteto sprendimas dėl šio Protokolo I priedo atitinkamo dalinio pakeitimo pagal 4 dalį, nebent tame sprendime būtų nustatyta kitaip.
7. 1 dalyje nustatyta pareiga netaikoma Europos Sąjungos teisės aktams ir jų nuostatoms, kurie patenka į 7 straipsnyje nurodytos išimties taikymo sritį.
8. Laikantis 14 straipsnio, pagal 4 dalį priimti Jungtinio maisto saugos komiteto sprendimai įsigalioja nedelsiant, tačiau jokių būdu ne anksčiau nei dieną, kurią atitinkamas Sąjungos teisės aktas pradedamas taikyti Sąjungoje.
9. Per visą šiame straipsnyje nustatytą procedūrą Šalys gera valia bendradarbiauja, kad palengvintų sprendimų priėmimą.

14 STRAIPSNIS

Šveicarijos konstitucinių pareigų vykdymas

1. Per 13 straipsnio 3 dalyje nurodytą pasikeitimą nuomonėmis Šveicarija informuoja Sąjungą, ar ji turi įvykdyti konstitucines pareigas, kad 13 straipsnio 4 dalyje nurodytas sprendimas taptų privalomas.

2. Jei 13 straipsnio 4 dalyje nurodytas sprendimas taps privalomas tik Šveicarijai įvykdžius konstitucines pareigas, jai suteikiamas ne ilgesnis kaip dvejų metų terminas nuo 1 dalyje nustatytos informacijos pateikimo dienos, išskyrus atvejus, kai pradama referendumo procedūra, – tokiu atveju šis terminas pratęsiamas vienais metais.

3. Kol Šveicarija praneš, kad ji įvykdė konstitucines pareigas, Šalys 13 straipsnio 4 dalyje nurodytą sprendimą taiko laikinai, išskyrus atvejus, kai Šveicarija informuoja Sąjungą, kad sprendimo laikinai taikyti neįmanoma, ir nurodo to priežastis.

Sprendimas jokių būdu nepradedamas laikinai taikyti iki dienos, kurią atitinkamas Sąjungos teisės aktas pradamas taikyti Sąjungoje.

4. Įvykdžiusi 1 dalyje nurodytas konstitucines pareigas, Šveicarija apie tai nedelsdama praneša Sąjungai per Jungtinį maisto saugos komitetą.

5. Sprendimas įsigalioja tą dieną, kurią pateikiamas 4 dalyje numatytas pranešimas, tačiau jokių būdu ne anksčiau nei dieną, kurią atitinkamas Sąjungos teisės aktas pradamas taikyti Sąjungoje.

15 STRAIPSNIS

Laikinas teisės aktų,
priimtų remiantis bet kuriuo iš I priede išvardytų teisės aktų, taikymas

1. Jei teisės aktas, priimtas remiantis bet kuriuo iš I priede išvardytų teisės aktų, Sąjungoje taikomas prieš Jungtiniam maisto saugos komitetui priimant sprendimą pagal 13 straipsnio 4 dalį, Šveicarija tą teisės aktą laikinai taiko nuo jo taikymo Sąjungoje pradžios dienos, kad būtų užtikrintas vienalaikis jo taikymas.

Bet koks laikinas taikymas pagal šios dalies pirmą pastraipą baigiasi įsigaliojus Jungtinio maisto saugos komiteto sprendimui pagal 13 straipsnio 8 dalį arba pradėjus jį laikinai taikyti pagal 14 straipsnio 3 dalį, išskyrus atvejus, kai Jungtinis maisto saugos komitetas nusprendžia, kad jis turi baigtis vėliau.

2. Jei išskirtinėmis aplinkybėmis ir dėl objektyviai pagrįstų priežasčių Šveicarija viso teisės akto arba jo dalies laikinai taikyti pagal 1 dalį negali, ji nedelsdama apie tai praneša Jungtiniam maisto saugos komitetui ir nurodo priežastis, dėl kurių to padaryti negali. Šalys kuo anksčiau pasikonsultuoja viena su kita Jungtiniame maisto saugos komitete.

3. Jei Šveicarija teisės akto netaiko laikinai pagal 1 dalį ir tokiu mastu, koku ji to teisės akto netaiko, Sąjunga gali imtis priemonių, būtinų jos maisto saugos erdvės vientisumui užtikrinti. Apie tas priemones Sąjunga nedelsdama praneša Jungtiniam maisto saugos komitetui ir nurodo jų taikymo priežastis.

16 STRAIPSNIS

Teisės aktų, priimtų remiantis bet kuriuo iš I priede išvardytų teisės aktų, skelbimas

Šalys nedelsdamos paskelbia teisės aktų, priimtų ne teisėkūros procedūra remiantis bet kuriuo iš I priede išvardytų teisės aktų ir įtrauktų į šį Protokolą pagal 13 straipsnį arba laikinai taikytinų pagal 15 straipsnį, sąrašą taip, kad jis būtų lengvai prieinamas, ir nuolat jį atnaujina.

3 SKYRIUS

PROTOKOLO AIŠKINIMAS IR TAIKYMAS

17 STRAIPSNIS

Vienodo aiškinimo principas

1. Siekiant šiame Protokole nustatytų tikslų ir laikantis tarptautinės viešosios teisės principų, su vidaus rinka susijusių sričių, kuriose veikia Šveicarija, dvišaliai susitarimai ir Sąjungos teisės aktai, į kuriuos tokiuose susitarimuose daroma nuoroda, vienodai aiškinami ir taikomi su vidaus rinka susijusiose srityse, kuriose veikia Šveicarija.

2. Sąjungos teisės aktai, į kuriuos šiame Protokole daroma nuoroda, ir šio Protokolo nuostatos tiek, kiek jų taikymas susijęs su Sąjungos teisės sąvokomis, aiškinami ir taikomi laikantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijos, galiojančios prieš pasirašant šį Protokolą arba jį pasirašius.

18 STRAIPSNIS

Veiksmingo ir darnaus taikymo principas

1. Komisija ir Šveicarijos kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir padeda viena kitai užtikrinti šio Protokolo taikymo priežiūrą. Jos gali keistis informacija apie šio Protokolo taikymo priežiūros veiklą. Jos gali keistis nuomonėmis ir aptarti abipusio intereso klausimus.
2. Kiekviena Šalis imasi tinkamų priemonių veiksmingam ir darniam šio Protokolo taikymui jos teritorijoje užtikrinti.
3. Šio Protokolo taikymo priežiūrą Šalys vykdo kartu Jungtiniame maisto saugos komitete.

Jei Komisija arba Šveicarijos kompetentingos institucijos sužino apie neteisingo taikymo atvejį, klausimas gali būti perduotas Jungtiniam maisto saugos komitetui, kad jis rastų priimtina sprendimą.

4. Komisija ir Šveicarijos kompetentingos institucijos stebi, kaip šį Protokolą taiko kita Šalis. Taikoma 20 straipsnyje nustatyta procedūra.

Jei veiksmingam ir darniam šio Protokolo taikymui užtikrinti būtina tam tikra Sąjungos institucijų priežiūros vykdymo kompetencija vienos Šalies atžvilgiu, pavyzdžiui, įgaliojimai atlikti tyrimus ir priimti sprendimus, tokia kompetencija turi būti konkrečiai numatyta šiame Protokole.

19 STRAIPSNIS

Išskirtinumo principas

Šalys įsipareigoja ginčo dėl šio Protokolo ir Sąjungos teisės aktų, į kuriuos šiame Protokole daroma nuoroda, aiškinimo ar taikymo arba, kai taikytina, dėl Komisijos sprendimo, priimto remiantis šiuo Protokolu, atitiktis šiam Protokolui nespręsti kitais būdais nei nustatyta šiame Protokole.

20 STRAIPSNIS

Procedūra, taikoma kilus aiškinimo ar taikymo sunkumų

1. Jei aiškinant ar taikant šį Protokolą arba Sąjungos teisės aktą, į kurį šiame Protokole daroma nuoroda, kyla sunkumų, Šalys konsultuojasi tarpusavyje Jungtiniame maisto saugos komitete, kad rastų abiem pusėms priimtina sprendimą. Šiuo tikslu Jungtiniam maisto saugos komitetui pateikiami visi naudingi informacijos elementai, kad jis galėtų išsamiai išnagrinėti padėtį. Jungtinis maisto saugos komitetas išnagrinėja visas galimybes toliau užtikrinti tinkamą šio Protokolo veikimą.
2. Jei Jungtiniam maisto saugos komitetui 1 dalyje nurodyto sunkumo nepavyksta pašalinti per tris mėnesius nuo dienos, kurią jam apie tą sunkumą buvo pranešta, bet kuri iš Šalių gali prašyti, kad ginčą spręstų arbitražo teismas pagal 1 priedėlyje nustatytas taisykles.
3. Jei ginčo metu iškyla klausimas dėl 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nuostatos aiškinimo arba taikymo ir jei tą nuostatą būtina išaiškinti tam, kad arbitražo teismas galėtų išspręsti ginčą ir priimti sprendimą, jis šį klausimą perduoda Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

Jei ginčo metu iškyla klausimas dėl nuostatos, kuriai taikoma 13 straipsnio 7 dalyje nurodyta pareigos atlikti dinamišką suderinimą išimtis, aiškinimo arba taikymo ir jei ginčas nėra susijęs su Sąjungos teisės sąvokų aiškinimu arba taikymu, arbitražo teismas ginčą išsprendžia nesikreipdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą.

4. Jei arbitražo teismas perduoda klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pagal 3 dalį:

- a) Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas arbitražo teismui yra privalomas ir
- b) Šveicarija naudojasi tokiomis pačiomis teisėmis kaip ir valstybės narės bei Sąjungos institucijos ir jai Europos Sąjungos Teisingumo Teisme *mutatis mutandis* taikomos tos pačios procedūros.

5. Kiekviena Šalis imasi visų būtinų priemonių, kad arbitražo teismo sprendimo būtų sąžiningai laikomasi.

Šalis, kuri, kaip pripažino arbitražo teismas, nesilaikė šio Protokolo, per Jungtinį maisto saugos komitetą informuoja kitą Šalį apie priemones, kurių ji ėmėsi arbitražo teismo sprendimui įvykdyti.

21 STRAIPSNIS

Kompensacinės priemonės

1. Jei Šalis, kuri, kaip pripažino arbitražo teismas, nesilaikė šio Protokolo, per pagrįstą laikotarpį, nustatytą pagal 1 priedėlio IV.2 straipsnio 6 dalį, nepraneša kitai Šaliai apie priemones, kurių ji ėmėsi arbitražo teismo sprendimui įvykdyti, arba jei kita Šalis mano, kad priemonės, apie kurias pranešta, neatitinka arbitražo teismo sprendimo, ta kita Šalis pagal šį Protokolą, bet kurį kitą su vidaus rinka susijusios srities, kurioje veikia Šveicarija, dvišalį susitarimą arba Susitarimą dėl prekybos žemės ūkio produktais gali priimti proporcingas kompensacines priemones (toliau – kompensacinės priemonės), kad atkurtų galimai sutrikusią pusiausvyrą. Apie tas kompensacines priemones ji praneša Šaliai, kuri, kaip pripažino arbitražo teismas, nesilaikė šio Protokolo, ir tame pranešime jas išsamiai apibūdina. Tos kompensacinės priemonės įsigalioja praėjus trimis mėnesiams nuo šio pranešimo dienos.
2. Jei per vieną mėnesį nuo pranešimo apie numatomas kompensacines priemones dienos Jungtinis maisto saugos komitetas nepriima sprendimo sustabdyti tų kompensacinių priemonių taikymą, iš dalies jas pakeisti arba panaikinti, bet kuri Šalis klausimą dėl tų kompensacinių priemonių proporcingumo gali pateikti arbitražo teismui pagal 1 priedėlį.
3. Arbitražo teismas priima sprendimą per 1 priedėlio III.8 straipsnio 4 dalyje nustatytą terminą.

4. Kompensacinės priemonės netaikomos atgaline data. Visų pirma išsaugomos teisės ir pareigos, kurias asmenys ir ekonominės veiklos vykdytojai įgijo prieš įsigaliojant kompensacinėms priemonėms.

22 STRAIPSNIS

Jurisdikcijų bendradarbiavimas

1. Kad paskatintų vienodą aiškinimą, Šveicarijos Federalinis Aukščiausiasis Teismas ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas susitaria dėl dialogo ir jo sąlygų.
2. Šveicarija turi teisę pateikti bylos pareiškimus arba rašytines pastabas Europos Sąjungos Teisingumo Teismui tais atvejais, kai Sąjungos valstybės narės teismas pateikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismui klausimą dėl šio Protokolo ar jame nurodyto Sąjungos teisės akto nuostatos aiškinimo ir paprašo dėl jo priimti prejudicinį sprendimą.

IV DALIS

KITOS NUOSTATOS

23 STRAIPSNIS

Nuorodos į teritorijas

Kai Sąjungos teisės aktuose, įtrauktuose į šį Protokolą pagal 13 straipsnį arba laikinai taikytinuose pagal 15 straipsnį, pateikiamos nuorodos į Europos Sąjungos, Sąjungos, bendrosios rinkos arba vidaus rinkos teritoriją, tos nuorodos šio Protokolo taikymo tikslais suprantamos kaip nuorodos į teritorijas, nurodytas Susitarimo dėl prekybos žemės ūkio produktais 16 straipsnyje.

24 STRAIPSNIS

Nuorodos į Sąjungos valstybių narių piliečius

Kai Sąjungos teisės aktuose, įtrauktuose į šį Protokolą pagal 13 straipsnį arba laikinai taikytinuose pagal 15 straipsnį, pateikiamos nuorodos į Sąjungos valstybių narių piliečius, tos nuorodos šio Protokolo taikymo tikslais suprantamos kaip nuorodos į Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos piliečius.

25 STRAIPSNIS

Sjungos teisės aktų įsigaliojimas ir įgyvendinimas

Į šį Protokolą įtrauktų Sąjungos teisės aktų nuostatos dėl jų įsigaliojimo arba įgyvendinimo šio Protokolo taikymo tikslais nėra aktualios.

Laikas, per kurį Šveicarijoje turi įsigalioti ir būti įgyvendinti sprendimai, kuriais į šį Protokolą įtraukiami Sąjungos teisės aktai, ir data, iki kurios tai turi būti padaryta, nustatomi remiantis 13 straipsnio 8 dalimi ir 14 straipsnio 5 dalimi, taip pat nuostatomis dėl pereinamojo laikotarpio priemonių.

26 STRAIPSNIS

Sjungos teisės aktų adresatai

Sjungos teisės aktų, įtrauktų į šį Protokolą pagal 13 straipsnį arba laikinai taikytinų pagal 15 straipsnį, nuostatos, kuriose nurodyta, kad jos yra skirtos Sąjungos valstybėms narėms, šio Protokolo taikymo tikslais nėra aktualios.

V DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

27 STRAIPSNIS

Profesinė paslaptis

Šalių atstovai, ekspertai ir kiti joms atstovaujantys asmenys, netgi nustoję eiti savo pareigas, neturi teisės atskleisti jokios pagal šio Protokolo nuostatas gautos informacijos, kurią jie yra įsipareigoję saugoti kaip profesinę paslaptį.

28 STRAIPSNIS

Įslaptinta informacija ir neskelbtina neįslaptinta informacija

1. Nė viena šio Protokolo nuostata nelaikoma reikalavimu Šaliai pateikti įslaptintą informaciją.
2. Su įslaptinta informacija arba medžiaga, kurią Šalys suteikė ar kuria jos pasikeitė pagal šį Protokolą, elgiama ir ji saugoma laikantis 2008 m. balandžio 28 d. Briuselyje priimto Šveicarijos Konfederacijos ir Europos Sąjungos susitarimo dėl keitimosi įslaptinta informacija saugumo procedūrų ir visų pagal jį sudarytų saugumo įgyvendinimo taisyklių.

3. Kad užtikrintų neskelbtinos neįslaptintos informacijos, kuria keičiasi Šalys, apsaugą, Jungtinis maisto saugos komitetas priima sprendimą dėl jos naudojimo nurodymų.

29 STRAIPSNIS

Igyvendinimas

1. Šalys imasi visų tinkamų bendro pobūdžio ir specialių priemonių įsipareigojimų pagal šį Protokolą vykdymui užtikrinti ir nesiima jokių priemonių, kurios galėtų sukliudyti siekti jo tikslų.
2. Šalys imasi visų priemonių, būtinų Sąjungos teisės aktų, į kuriuos šiame Protokole daroma nuoroda, numatytam rezultatui užtikrinti, ir nesiima jokių priemonių, kurios galėtų sukliudyti siekti jų tikslų.

30 STRAIPSNIS

Priedai ir priedėliai

Šio Protokolo priedai ir priedėliai yra neatskiriama jo dalis.

31 STRAIPSNIS

Teritorinė taikymo sritis

Šis Protokolas taikomas Susitarimo dėl prekybos žemės ūkio produktais 16 straipsnyje nurodytose teritorijose.

32 STRAIPSNIS

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Nustatomas pereinamasis laikotarpis, kuris prasideda šio Protokolo įsigaliojimo dieną ir baigiasi ne vėliau kaip po 24 mėnesių nuo jo įsigaliojimo. Pereinamasis laikotarpis netaikomas 11 straipsniui.
2. Šio Protokolo (išskyrus 11 straipsnį) nuostatos taikomos nuo pirmos dienos po pereinamojo laikotarpio pabaigos, išskyrus I priedo 2 skirsnio C antraštinės dalies 14 ir 15 punktus, kurių nuostatos taikomos nuo šio Protokolo įsigaliojimo dienos.
3. Pereinamuoju laikotarpiu toliau taikomi Susitarimo dėl prekybos žemės ūkio produktais 4, 5, 6 ir 11 priedai.

4. Šveicarija Jungtiniam maisto saugos komitetui gali pranešti apie savo pageidavimą nutraukti pereinamąjį laikotarpį nepraėjus 24 mėnesiams nuo šio Protokolo įsigaliojimo. Tokiu atveju Jungtinis maisto saugos komitetas nustato pereinamojo laikotarpio pabaigos datą ir apie tai informuoja pagal Susitarimo dėl prekybos žemės ūkio produktais 6 straipsnį įsteigtą Jungtinį žemės ūkio komitetą.

5. Jungtinis maisto saugos komitetas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos atnaujina I priedo 2 skirsnio pirmoje pastraipoje nurodytą kiekvienam atitinkamam teisės aktui skirtame įraše nustatytą įtraukimo datą.

33 STRAIPSNIS

Įsigaliojimas

1. Šalys šį Protokolą ratifikuoja arba patvirtina pagal savo pačių nustatytas procedūras. Šalys praneša viena kitai apie šiam Protokolui įsigaliojti būtinų vidaus procedūrų užbaigimą.

2. Šis Protokolas įsigalioja pirmą antro mėnesio po paskutinio pranešimo apie šias priemones pateikimo dieną:

a) Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo institucinį protokolą;

- b) Protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl laisvo asmenų judėjimo;
- c) Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl oro transporto institucinį protokolą;
- d) Protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Susitarimas tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl oro transporto;
- e) Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl oro transporto protokolą dėl valstybės pagalbos;
- f) Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl krovinių ir keleivių vežimo geležinkeliu ir keliais institucinį protokolą;
- g) Protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Susitarimas tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl krovinių ir keleivių vežimo geležinkeliu ir keliais;
- h) Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl krovinių ir keleivių vežimo geležinkeliu ir keliais protokolą dėl valstybės pagalbos;
- i) Protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Susitarimas tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl prekybos žemės ūkio produktais;

- j) Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo institucinį protokolą;
- k) Protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Susitarimas tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo;
- l) Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl Šveicarijos reguliaraus finansinio įnašo ekonominiams ir socialiniams skirtumams Europos Sąjungoje mažinti;
- m) Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Sąjungos programose;
- n) Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Europos Sąjungos kosmoso programos agentūros veikloje sąlygų.

34 STRAIPSNIS

Pakeitimas ir nutraukimas

1. Šis Protokolas bet kuriuo metu gali būti iš dalies keičiamas abipusiu Šalių sutarimu.
2. Bet kuri Šalis gali šio Protokolo taikymą nutraukti apie tai pranešdama kitai Šaliai.

3. Šis Protokolas nustoja būti taikomas po šešių mėnesių nuo 2 dalyje nurodyto pranešimo gavimo.
4. Jei šio Protokolo taikymas nutraukiamas pagal šio straipsnio 2 dalį, Susitarimas dėl prekybos žemės ūkio produktais nustoja būti taikomas nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytos datos. Tokiu atveju taikoma Susitarimo dėl prekybos žemės ūkio produktais 17 straipsnio 4 dalis.
5. Jei Susitarimas dėl prekybos žemės ūkio produktais nutraukiamas pagal jo 17 straipsnio 3 dalį, šis Protokolas nustoja būti taikomas nuo to Susitarimo 17 straipsnio 4 dalyje nurodytos datos.
6. Jei šis Protokolas nustoja būti taikomas, teisės ir pareigos, kurias asmenys ir ekonominės veiklos vykdytojai pagal šį Protokolą įgijo iki jo galiojimo pabaigos dienos, yra išsaugomos. Šalys bendru sutarimu nusprendžia, kokių veiksmų reikia imtis dėl teisių jų įgijimo metu.

Priimta [vieta] [data] dviem egzemplioriais airių, anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, nyderlandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakių, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis, kiekvienas tekstas yra vienodai autentiškas.

TAI PALIUDYDAMI, toliau nurodyti deramai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

(Parašams skirta skiltis (toliau išdėstyta formuluote, visomis 24 ES kalbomis: „Europos Sąjungos vardu“ ir „Šveicarijos Konfederacijos vardu“))

BENDRĄ MAISTO SAUGOS ERDVĘ REGLAMENTUOJANTYS TEISĖS AKTAI

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

Teisės aktai, įtraukti į šį Protokolą pagal 13 straipsnį arba laikinai taikytini pagal 15 straipsnį, taikomi atsižvelgiant į 7 straipsnyje išvardytas išimtis ir skaitomi, kaip nurodyta toliau.

Jei techninėse adaptacijose nenumatyta kitaip, laikoma, kad:

- tuose aktuose nustatytos Sąjungos valstybių narių teisės ir pareigos taip pat yra Šveicarijos teisės ir pareigos;
- visos kitos tuose aktuose pateiktos nuorodos į valstybes nares apima nuorodą į Šveicariją;
- tuose aktuose pateiktos nuorodos į fizinius arba juridinius asmenis, kurie reziduoja arba yra įsisteigę Sąjungos valstybėse narėse, apima nuorodas į fizinius arba juridinius asmenis, kurie reziduoja arba yra įsisteigę Šveicarijoje.

Šios adaptacijos taikomos visapusiškai laikantis institucinių nuostatų.

Atsižvelgiant į specifinį bendros maisto saugos erdvės pobūdį ir taikant 18 straipsnio 4 dalies paskutinį sakinį, Komisijai tais teisės aktais suteikta kompetencija galioja ir Šveicarijos atžvilgiu, nebent techninėse adaptacijose numatyta kitaip. Tais atvejais, kai Komisija naudoja tokia kompetencija, ji turėtų bendradarbiauti su kompetentingomis Šveicarijos institucijomis, laikydamasi su taikytiniais teisės aktais susijusios praktikos.

2 SKIRSNIS

TEISĖS AKTŲ SĄRAŠAS

Laikoma, kad šiame skirsnyje išvardyti teisės aktai apima jais remiantis priimtus teisės aktus, kurie Jungtinio maisto saugos komiteto pagal 13 straipsnio 4 dalį priimtais sprendimais įtraukiami į šį Protokolą iki kiekvienam šiame skirsnyje nurodytam atitinkamam teisės aktui skirtame įrašė nustatytos įtraukimo datos.

Atitinkama data nustatoma atitinkamu Jungtinio maisto saugos komiteto sprendimu.

Šiame skirsnyje išvardytų teisės aktų nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šias adaptacijas:

Kai toliau nurodytame teisės akte daroma nuoroda į valstybių narių pareigas pagal Reglamentą (ES) 2016/679 arba Direktyvą 2002/58/EB, tokia nuoroda Šveicarijos atžvilgiu suprantama kaip nuoroda į atitinkamus nacionalinės teisės aktus.

A. Oficiali kontrolė ir importas

1. 32017 R 0625: 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB, (Oficialios kontrolės reglamentas) (OL L 95, 2017 4 7, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 1.1. 32021 R 1756: 2021 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1756 (OL L 357, 2021 10 8, p. 27),
- 1.2. 32024 R 3115: 2024 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/3115 (OL L, 2024/3115, 2024 12 16, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Šio reglamento nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šias adaptacijas:

- a) nuorodos į muitinės procedūras suprantamos kaip nuorodos į atitinkamus Šveicarijos teisės aktus;
- b) I priedas papildomas taip: „31. Šveicarijos teritorija“.

B. Augalų dauginamoji medžiaga

- 2. 31966 L 0401: 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 66/401/EEB dėl prekybos pašarinių augalų sėkla (OL 125, 1966 7 11, p. 2298),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 2.1. 31969 L 0063: 1969 m. vasario 18 d. Tarybos direktyva 69/63/EEB (OL L 48, 1969 2 26, p. 8),
- 2.2. 31971 L 0162: 1971 m. kovo 30 d. Tarybos direktyva 71/162/EEB (OL L 87, 1971 4 17, p. 24),
- 2.3. 31972 L 0274: 1972 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 72/274/EEB (OL L 171, 1972 7 29, p. 37),
- 2.4. 31972 L 0418: 1972 m. gruodžio 6 d. Tarybos direktyva 72/418/EEB (OL L 287, 1972 12 26, p. 22),

- 2.5. 31973 L 0438: 1973 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyva 73/438/EEB (OL L 356, 1973 12 27, p. 79),
- 2.6. 31975 L 0444: 1975 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 75/444/EEB (OL L 196, 1975 7 26, p. 6),
- 2.7. 31978 L 0055: 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 78/55/EEB (OL L 16, 1978 1 20, p. 23),
- 2.8. 31978 L 0692: 1978 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 78/692/EEB (OL L 236, 1978 8 26, p. 13),
- 2.9. 31978 L 1020: 1978 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva 78/1020/EEB (OL L 350, 1978 12 14, p. 27),
- 2.10. 31979 L 0692: 1979 m. liepos 24 d. Tarybos direktyva 79/692/EEB (OL L 205, 1979 8 13, p. 1),
- 2.11. 31986 L 0155: 1986 m. balandžio 22 d. Tarybos direktyva 86/155/EEB (OL L 118, 1986 5 7, p. 23),
- 2.12. 31988 L 0332: 1988 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 88/332/EEB (OL L 151, 1988 6 17, p. 82),
- 2.13. 31988 L 0380: 1988 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 88/380/EEB (OL L 187, 1988 7 16, p. 31),

2.14. 31996 L 0072: 1996 m. lapkričio 18 d. Tarybos direktyva 96/72/EB (OL L 304, 1996 11 27, p. 10),

2.15. 31998 L 0095: 1998 m. gruodžio 14 d. Tarybos direktyva 98/95/EB (OL L 25, 1999 2 1, p. 1),

2.16. 31998 L 0096: 1998 m. gruodžio 14 d. Tarybos direktyva 98/96/EB (OL L 25, 1999 2 1, p. 27),

2.17. 32001 L 0064: 2001 m. rugpjūčio 31 d. Tarybos direktyva 2001/64/EB (OL L 234, 2001 9 1, p. 60),

2.18. 32003 L 0061: 2003 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 2003/61/EB (OL L 165, 2003 7 3, p. 23),

2.19. 32004 L 0117: 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2004/117/EB (OL L 14, 2005 1 18, p. 18),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

3. 31966 L 0402: 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 66/402/EEB dėl prekybos javų sėkla (OL 125, 1966 7 11, p. 2309),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 3.1. 31969 L 0060: 1969 m. vasario 18 d. Tarybos direktyva 69/60/EEB (OL L 48, 1969 2 26, p. 1),
- 3.2. 31971 L 0162: 1971 m. kovo 30 d. Tarybos direktyva 71/162/EEB (OL L 87, 1971 4 17, p. 24),
- 3.3. 31972 L 0274: 1972 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 72/274/EEB (OL L 171, 1972 7 29, p. 37),
- 3.4. 31972 L 0418: 1972 m. gruodžio 6 d. Tarybos direktyva 72/418/EEB (OL L 287, 1972 12 26, p. 22),
- 3.5. 31973 L 0438: 1973 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyva 73/438/EEB (OL L 356, 1973 12 27, p. 79),
- 3.6. 31975 L 0444: 1975 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 75/444/EEB (OL L 196, 1975 7 26, p. 6),
- 3.7. 31978 L 0055: 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 78/55/EEB (OL L 16, 1978 1 20, p. 23),
- 3.8. 31978 L 0692: 1978 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 78/692/EEB (OL L 236, 1978 8 26, p. 13),

- 3.9. 31978 L 1020: 1978 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva 78/1020/EEB (OL L 350, 1978 12 14, p. 27),
- 3.10. 31979 L 0692: 1979 m. liepos 24 d. Tarybos direktyva 79/692/EEB (OL L 205, 1979 8 13, p. 1),
- 3.11. 31986 L 0155: 1986 m. balandžio 22 d. Tarybos direktyva 86/155/EEB (OL L 118, 1986 5 7, p. 23),
- 3.12. 31988 L 0332: 1988 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 88/332/EEB (OL L 151, 1988 6 17, p. 82),
- 3.13. 31988 L 0380: 1988 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 88/380/EEB (OL L 187, 1988 7 16, p. 31),
- 3.14. 31996 L 0072: 1996 m. lapkričio 18 d. Tarybos direktyva 96/72/EB (OL L 304, 1996 11 27, p. 10),
- 3.15. 31998 L 0095: 1998 m. gruodžio 14 d. Tarybos direktyva 98/95/EB (OL L 25, 1999 2 1, p. 1),
- 3.16. 31998 L 0096: 1998 m. gruodžio 14 d. Tarybos direktyva 98/96/EB (OL L 25, 1999 2 1, p. 27),
- 3.17. 32001 L 0064: 2001 m. rugpjūčio 31 d. Tarybos direktyva 2001/64/EB (OL L 234, 2001 9 1, p. 60),

3.18. 32003 L 0061: 2003 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 2003/61/EB (OL L 165, 2003 7 3, p. 23),

3.19. 32004 L 0117: 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2004/117/EB (OL L 14, 2005 1 18, p. 18),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

4. 31968 L 0193: 1968 m. balandžio 9 d. Tarybos direktyva 68/193/EEB dėl prekybos vynmedžių dauginimo medžiaga (OL L 93, 1968 4 17, p. 15),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

4.1. 31971 L 0140: 1971 m. kovo 22 d. Tarybos direktyva 71/140/EEB (OL L 71, 1971 3 25, p. 16),

4.2. 31974 L 0648: 1974 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyva 74/648/EEB (OL L 352, 1974 12 28, p. 43),

4.3. 31978 L 0055: 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 78/55/EEB (OL L 16, 1978 1 20, p. 23),

4.4. 31978 L 0692: 1978 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 78/692/EEB (OL L 236, 1978 8 26, p. 13),

4.5. 31986 L 0155: 1986 m. balandžio 22 d. Tarybos direktyva 86/155/EEB (OL L 118, 1986 5 7, p. 23),

4.6. 31988 L 0332: 1988 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 88/332/EEB (OL L 151, 1988 6 17, p. 82),

4.7. 32002 L 0011: 2002 m. vasario 14 d. Tarybos direktyva 2002/11/EB (OL L 53, 2002 2 23, p. 20),

4.8. 32003 L 0061: 2003 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 2003/61/EB (OL L 165, 2003 7 3, p. 23),

4.9. 32003 R 1829: 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1829/2003 (OL L 268, 2003 10 18, p. 1),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

5. 31998 L 0056: 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/56/EB (OL L 226, 1998 8 13, p. 16),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

5.1. 32003 R 0806: 2003 m. balandžio 14 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1),

5.2. 32003 L 0061: 2003 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 2003/61/EB (OL L 165, 2003 7 3, p. 23),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

6. 31999 L 0105: 1999 gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 1999/105/EB dėl prekybos miško dauginamąja medžiaga (OL L 11, 2000 1 15, p. 17), įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.
7. 32002 L 0053: 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/53/EB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo (OL L 193, 2002 7 20, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

7.1. 32003 R 1829: 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1829/2003 (OL L 268, 2003 10 18, p. 1),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

8. 32002 L 0054: 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/54/EB dėl prekybos runkelių sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 12),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

8.1. 32003 L 0061: 2003 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 2003/61/EB (OL L 165, 2003 7 3, p. 23),

8.2. 32004 L 0117: 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2004/117/EB (OL L 14, 2005 1 18, p. 18),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

9. 32002 L 0055: 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/55/EB dėl prekybos daržovių sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 33),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

9.1. 32003 L 0061: 2003 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 2003/61/EB (OL L 165, 2003 7 3, p. 23),

9.2. 32003 R 1829: 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1829/2003 (OL L 268, 2003 10 18, p. 1),

9.3. 32004 L 0117: 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2004/117/EB (OL L 14, 2005 1 18, p. 18),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

10. 32002 L 0056: 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/56/EB dėl prekybos sėklinėmis bulvėmis (OL L 193, 2002 7 20, p. 60),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 10.1. 32003 L 0061: 2003 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 2003/61/EB (OL L 165, 2003 7 3, p. 23),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

11. 32002 L 0057: 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/57/EB dėl prekybos aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 74),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 11.1. 32002 L 0068: 2002 m. liepos 19 d. Tarybos direktyva 2002/68/EB (OL L 195, 2002 7 24, p. 32),

- 11.2. 32003 L 0061: 2003 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 2003/61/EB (OL L 165, 2003 7 3, p. 23),

- 11.3. 32004 L 0117: 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2004/117/EB (OL L 14, 2005 1 18, p. 18),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

12. 32008 L 0072: 2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 2008/72/EB dėl prekybos daržovių dauginamąja ir sodinamąja medžiaga, išskyrus sėklą, (OL L 205, 2008 8 1, p. 28), įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.
13. 32008 L 0090: 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2008/90/EB dėl prekybos vaisinių augalų dauginamąja medžiaga ir sodininkystei skirtais vaisiniais augalais (OL L 267, 2008 10 8, p. 8), įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

C. Augalų apsaugos produktai

14. 32009 R 1107: 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinant Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 14.1. 32013 R 0518: 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 518/2013 (OL L 158, 2013 6 10, p. 72),
- 14.2. 32017 R 0625: 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 (OL L 95, 2017 4 7, p. 1),
- 14.3. 32019 R 1009: 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1009 (OL L 170, 2019 6 25, p. 1),

14.4. 32019 R 1381: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1381 (OL L 231, 2019 9 6, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Šio reglamento nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šią adaptaciją:

I priede Šveicarija priskiriama prie B zonos – centrinės dalies.

15. 32009 L 0128: 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo (OL L 309, 2009 11 24, p. 71),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

15.1. 32019 R 1243: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1243 (OL L 198, 2019 7 25, p. 241),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

D. Augalų sveikata

16. 32016 R 2031: 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB, (OL L 317, 2016 11 23, p. 4),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 16.1. 32017 R 0625: 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 (OL L 95, 2017 4 7, p. 1),

- 16.2. 32024 R 3115: 2024 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/3115 (OL L, 2024/3115, 2024 12 16),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Šio reglamento nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šias adaptacijas:

- a) taikant 45 straipsnio 1 dalį, Šveicarijos vėliavos arba herbo atvaizdas gali būti naudojamas informacinėje medžiagoje kartu su Sąjungos vėliava arba vietoj jos;

- b) taikant VII priedą, Šveicarijos vėliavos arba herbo atvaizdas gali būti naudojamas augalo pase vietoj Sąjungos vėliavos;
- c) taikant VIII priedą, Šveicarijos herbo atvaizdas gali būti naudojamas fitosanitariniuose sertifikatuose, fitosanitariniame reeksporto sertifikate ir išankstiniame eksporto sertifikate vietoj Sąjungos vėliavos. Sertifikatai išduodami Šveicarijos vardu, o santrumpa „EU“ prireikus pakeičiama santrumpa „CH“;
- d) nuorodos į Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2658/87 Šveicarijos atžvilgiu suprantamos kaip nuorodos į atitinkamą nacionalinės teisės aktą.

E. Pašarai

17. 32002 L 0032: 2002 m. gegužės 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/32/EB dėl nepageidaujamų medžiagų gyvūnų pašaruose (OL L 140, 2002 5 30, p. 10),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 17.1. 32009 R 0219: 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009 (OL L 87, 2009 3 31, p. 109),

- 17.2. 32019 R 1243: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1243 (OL L 198, 2019 7 25, p. 241),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

18. 32003 R 1831: 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje, (OL L 268, 2003 10 18, p. 29),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

18.1. 32009 R 0596: 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 596/2009 (OL L 188, 2009 7 18, p. 14),

18.2. 32009 R 0767: 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 (OL L 229, 2009 9 1, p. 1),

18.3. 32019 R 1243: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1243 (OL L 198, 2019 7 25, p. 241),

18.4. 32019 R 1381: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1381 (OL L 231, 2019 9 6, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

19. 32005 R 0183: 2005 m. sausio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 183/2005, nustatantis pašarų higienos reikalavimus, (OL L 35, 2005 2 8, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

19.1. 32009 R 0219: 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009 (OL L 87, 2009 3 31, p. 109),

19.2. 32019 R 0004: 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/4 (OL L 4, 2019 1 7, p. 1),

19.3. 32019 R 1243: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1243 (OL L 198, 2019 7 25, p. 241),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

20. 32009 R 0767: 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinantis Direktyvas 79/373/EEB, 80/511/EEB, 82/471/EEB, 83/228/EEB, 93/74/EEB, 93/113/EEB, 96/25/EEB bei Sprendimą 2004/217/EB, (OL L 229, 2009 9 1, p. 1), įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Šio reglamento nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šią adaptaciją:

Be Reglamento (EB) Nr. 767/2009 III priede nustatytų apribojimų, Šveicarija gali toliau taikyti savo teisės aktų nuostatas, kuriomis nustatomi iš *Cannabis* sp. veislių gautų pašarinių žaliavų naudojimo maistiniams gyvūnams apribojimai.

F. Gyvūnų veisimas (zootechnika)

21. 31990 L 0428: 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/428/EEB dėl prekybos varžyboms skirtais arklinių šeimos gyvūnais ir nustatanti dalyvavimo varžybose sąlygas (OL L 224, 1990 8 18, p. 60),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 21.1. 32008 L 0073: 2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 2008/73/EB (OL L 219, 2008 8 14, p. 40),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

22. 32016 R 1012: 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1012 dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, taikomų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimui, prekybai jais bei jų genetinės medžiagos produktais ir jų įvežimui į Sąjungą, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) Nr. 652/2014, Tarybos direktyvos 89/608/EEB ir 90/425/EEB bei panaikinami tam tikri gyvūnų veisimo srities aktai, („Gyvūnų veisimo reglamentas“) (OL L 171, 2016 6 29, p. 66), įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

G. Gyvūnų sveikata, zoonozijų kontrolė

23. 32016 R 0429: 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429 dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai, („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“) (OL L 84, 2016 3 31, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 23.1. 32017 R 0625: 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 (OL L 95, 2017 4 7, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Šio reglamento nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šią adaptaciją:

49 straipsnio 1 dalyje Šveicarija įsipareigoja padengti pagal šią nuostatą jai pristatytų antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų vežimo ir pakeitimo išlaidas.

24. 32013 R 0576: 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 576/2013 dėl gyvūnų augintinių vežimo nekomerciniais tikslais, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 998/2003, (OL L 178, 2013 6 28, p. 1), įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

25. 32001 R 0999: 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles, (OL L 147, 2001 5 31, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 25.1. 32003 R 1128: 2003 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1128/2003 (OL L 160, 2003 6 28, p. 1),

- 25.2. 32005 R 0932: 2005 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 932/2005 (OL L 163, 2005 6 23, p. 1),

- 25.3. 32006 R 1923: 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1923/2006 (OL L 404, 2006 12 30, p. 1),

- 25.4. 32009 R 0220: 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 220/2009 (OL L 87, 2009 3 31, p. 155),

- 25.5. 32013 R 0517: 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2013 (OL L 158, 2013 6 10, p. 1),

- 25.6. 32017 R 0625: 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 (OL L 95, 2017 4 7, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

26. 32003 R 2160: 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2160/2003 dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozių sukėlėjų per maistą kontrolės (OL L 325, 2003 12 12, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 26.1. 32009 R 0596: 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 596/2009 (OL L 188, 2009 7 18, p. 14),

- 26.2. 32013 R 0517: 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2013 (OL L 158, 2013 6 10, p. 1),

- 26.3. 32016 R 0429: 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429 (OL L 84, 2016 3 31, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

27. 32003 L 0099: 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 99/2003/EB dėl zoonozių ir zoonozių sukėlėjų monitoringo, iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 90/424/EEB ir panaikinanti Tarybos direktyvą 92/117, (OL L 325, 2003 12 12, p. 31),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 27.1. 32006 L 0104: 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/104/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 352),

27.2. 32009 R 0219: 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009 (OL L 87, 2009 3 31, p. 109),

27.3. 32013 L 0020: 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyva 2013/20/ES (OL L 158, 2013 6 10, p. 234),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

H. Maistas. Bendrosios nuostatos

28. 32002 R 0178: 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, (OL L 31, 2002 2 1, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

28.1. 32003 R 1642: 2003 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1642/2003 (OL L 245, 2003 9 29, p. 4),

28.2. 32009 R 0596: 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 596/2009 (OL L 188, 2009 7 18, p. 14),

28.3. 32017 R 0745: 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/745 (OL L 117, 2017 5 5, p. 1),

28.4. 32019 R 1243: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1243 (OL L 198, 2019 7 25, p. 241),

28.5. 32019 R 1381: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1381 (OL L 231, 2019 9 6, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Šio reglamento nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šias adaptacijas:

- a) Šveicarija dalyvauja Europos maisto saugos tarnybos (toliau – Tarnyba) veikloje;
- b) Šveicarija finansiškai prisideda prie a punkte nurodytos veiklos pagal šio Protokolo 9 straipsnį ir II priedą;
- c) Šveicarija visateisiškai dalyvauja Tarnybos Valdančiojoje taryboje ir Tarnybos Patariamajame susirinkime ir juose turi tokias pat teises bei pareigas kaip ir Sąjungos valstybės narės, išskyrus balsavimo teisę;
- d) atrinkti ir paskirti Šveicarijos ekspertai visateisiškai dalyvauja mokslo komitetuose ir mokslinėse grupėse ir juose turi tokias pat teises bei pareigas kaip ir visi kiti pagal taikytiną teisės aktų sistemą juose dalyvaujantys ekspertai;

- e) Šveicarija gali paskirti kompetentingas organizacijas, kurios veikia Tarnybos kompetencijos srityse ir gali jai padėti;
- f) nukrypstant nuo Europos Sąjungos kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų¹ 12 straipsnio 2 dalies a punkto, Tarnyba savo nuožiūra gali pagal sutartį įdarbinti Šveicarijos piliečius, kurie naudojami visomis piliečio teisėmis. Tarnyba gali sutikti, kad Šveicarija komandiruočių ekspertus;
- g) Šveicarija Tarnybai ir jos personalui, kai jie vykdo oficialias su Tarnyba susijusias funkcijas, suteikia 2 priedėlyje numatytas privilegijas ir imunitetus, kurie grindžiami Protokolo (Nr. 7) 1–6, 10–15, 17 ir 18 straipsniais. Nuorodos į atitinkamus to Protokolo straipsnius informacijos tikslais pateikiamos skliaustuose;
- h) Šveicarija visateisiškai dalyvauja Tarnybos valdomuose tinkluose ir juose turi tokias pat teises bei pareigas kaip ir Sąjungos valstybės narės.

I. Maisto higiena

29. 31989 L 0108: 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/108/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių greitai užšaldytus žmonėms vartoti skirtus maisto produktus, suderinimo (OL L 40, 1989 2 11, p. 34),

¹ Reglamentas Nr. 31 (EEB), 11 (EAEB), nustatantis Europos ekonominės bendrijos ir Europos atominės energijos bendrijos pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas, (OL 45, 1962 6 14, p. 1385), įskaitant visus vėlesnius pakeitimus.

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

29.1. 32003 R 1882: 2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1),

29.2. 32006 L 0107: 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/107/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 411),

29.3. 32008 R 1137: 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1137/2008 (OL L 311, 2008 11 21, p. 1),

29.4. 32013 L 0020: 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyva 2013/20/ES (OL L 158, 2013 6 10, p. 234),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

30. 32004 R 0852: 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

30.1. 32009 R 0219: 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009 (OL L 87, 2009 3 31, p. 109),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

31. 32004 R 0853: 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus, (OL L 139, 2004 4 30, p. 55),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 31.1. 32009 R 0219: 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009 (OL L 87, 2009 3 31, p. 109),

- 31.2. 32013 R 0517: 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2013 (OL L 158, 2013 6 10, p. 1),

- 31.3. 32019 R 1243: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1243 (OL L 198, 2019 7 25, p. 241),

- 31.4. 32021 R 1756: 2021 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1756 (OL L 357, 2021 10 8, p. 27),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

J. Maisto sudedamosios dalys, likučiai maiste ir prekybos standartai

32. 32002 L 0046: 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo (OL L 183, 2002 7 12, p. 51),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

32.1. 32008 R 1137: 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1137/2008 (OL L 311, 2008 11 21, p. 1),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

33. 32003 R 2065: 2003 m. lapkričio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2065/2003 dėl kvapiųjų rūkymo medžiagų, naudojamų arba skirtų naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje, (OL L 309, 2003 11 26, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

33.1. 32009 R 0596: 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 596/2009 (OL L 188, 2009 7 18, p. 14),

33.2. 32019 R 1243: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1243 (OL L 198, 2019 7 25, p. 241),

33.3. 32019 R 1381: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1381 (OL L 231, 2019 9 6, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

34. 32006 R 1925: 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis (OL L 404, 2006 12 30, p. 26),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 34.1. 32008 R 0108: 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 108/2008 (OL L 39, 2008 2 13, p. 11),

- 34.2. 32011 R 1169: 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

35. 32008 R 1331: 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1331/2008, nustatantis maisto priedų, fermentų ir kvapiųjų medžiagų leidimų suteikimo procedūrą, (OL L 354, 2008 12 31, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 35.1. 32019 R 1381: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1381 (OL L 231, 2019 9 6, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

36. 32008 R 1332: 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1332/2008 dėl maisto fermentų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 83/417/EEB, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1493/1999, Direktyvą 2000/13/EB, Tarybos direktyvą 2001/112/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 258/97 (OL L 354, 2008 12 31, p. 7), įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.
37. 32008 R 1333: 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų (OL L 354, 2008 12 31, p. 16), įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.
38. 32008 R 1334: 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1334/2008 dėl kvapiųjų medžiagų ir aromatinių savybių turinčių tam tikrų maisto ingredientų naudojimo maisto produktuose ir ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1601/91, reglamentus (EB) Nr. 2232/96 ir (EB) Nr. 110/2008 bei Direktyvą 2000/13/EB (OL L 354, 2008 12 31, p. 34),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

38.1. 32011 R 1169: 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18),

38.2. 32014 R 0251: 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 251/2014 (OL L 84, 2014 3 20, p. 14),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

39. 32013 R 0609: 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 609/2013 dėl kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų, specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ir viso paros raciono pakaitalų svoriui kontroliuoti ir kuriuo panaikinami Tarybos direktyva 92/52/EEB, Komisijos direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/39/EB ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 41/2009 ir (EB) Nr. 953/2009 (OL L 181, 2013 6 29, p. 35), įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.
40. 32015 L 2203: 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2203 dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su žmonėms vartoti skirtais kazeiniais ir kazeinatais, derinimo, kuria panaikinama Tarybos direktyva 83/417/EEB, (OL L 314, 2015 12 1, p. 1), įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.
41. 32015 R 2283: 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2283 dėl naujų maisto produktų, iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 ir panaikinant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 258/97 ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1852/2001, (OL L 327, 2015 12 11, p. 1), su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):
- 41.1. 32019 R 1381: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1381 (OL L 231, 2019 9 6, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

K. Pesticidų ir veterinarinių vaistų bei teršalų likučiai maiste

42. 31993 R 0315: 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 315/93, nustatantis Bendrijos procedūras dėl maisto teršalų, (OL L 37, 1993 2 13, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 42.1. 32003 R 1882: 2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1),

- 42.2. 32009 R 0596: 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 596/2009 (OL L 188, 2009 7 18, p. 14),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

43. 32005 R 0396: 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 91/414/EEB (OL L 70, 2005 3 16, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 43.1. 32008 R 0299: 2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 299/2008 (OL L 97, 2008 4 9, p. 67),

43.2. 32017 R 0625: 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 (OL L 95, 2017 4 7, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

44. 32009 R 0470: 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 470/2009, nustatantis Bendrijos farmakologiškai aktyvių medžiagų leistinių liekanų kiekių nustatymo gyvūninės kilmės maisto produktuose tvarką, panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2377/90 ir iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/82/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 726/2004, (OL L 152, 2009 6 16, p. 11), įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Šio reglamento nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šias adaptacijas:

- a) taikant šį Protokolą, 3, 9, 10, 11, 13, 15, 17, 25 ir 27 straipsniai Šveicarijai netaikomi;
- b) Šveicarija nedalyvauja Veterinarinių vaistų nuolatinio komiteto ir veterinarinių vaistų ekspertų grupių veikloje.

Šveicarija nedalyvauja rengiant pasiūlymus ir projektus, susijusius su didžiausių leistinių farmakologiškai aktyvių medžiagų liekanų kiekių gyvūninės kilmės maisto produktuose nustatymu, jei jie nustatomi vykstant su veterinariniais vaistais susijusioms procedūroms, ir juos rengiant nesikonsultuojama su Šveicarijos ekspertais.

L. Su maistu besiliečiančios medžiagos

45. 32004 R 1935: 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1935/2004 dėl žaliavų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, ir panaikinantis Direktyvas 80/590/EEB ir 89/109/EEB (OL L 338, 2004 11 13, p. 4),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 45.1. 32009 R 0596: 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 596/2009 (OL L 188, 2009 7 18, p. 14),

- 45.2. 32019 R 1381: 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1381 (OL L 231, 2019 9 6, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

46. 31984 L 0500: 1984 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva 84/500/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su keramikos gaminiais, galinčiais liestis su maisto produktais, suderinimo (OL L 277, 1984 10 20, p. 12), įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

M. Maisto produktų ženklėjimas, pateikimas, reklama ir maistingumo arba sveikumo teiginiai

47. 32000 R 1760: 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklėjimą ir panaikinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97, (OL L 204, 2000 8 11, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 47.1. 32013 R 0517: 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2013 (OL L 158, 2013 6 10, p. 1),

- 47.2. 32014 R 0653: 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 653/2014 (OL L 189, 2014 6 27, p. 33),

- 47.3. 32016 R 0429: 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429 („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“) (OL L 84, 2016 3 31, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

48. 32006 R 1924: 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą (OL L 404, 2006 12 30, p. 9),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

48.1. 32008 R 0107: 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 107/2008 (OL L 39, 2008 2 13, p. 8),

48.2. 32008 R 0109: 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 109/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą, (OL L 39, 2008 2 13, p. 14),

48.3. 32011 R 1169: 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

49. 32011 R 1169: 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004, (OL L 304, 2011 11 22, p. 18),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

49.1. 32015 R 2283: 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2283 (OL L 327, 2015 12 11, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Šio reglamento nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šias adaptacijas:

- a) Šveicarija gali toliau taikyti savo teisės nuostatas, kuriomis nustatoma, kad ženklinant privaloma nurodyti kilmės šalį ar kilmės vietą ir kad Sąjungos kilmės produktų atveju:
 - pripažįstama šalies gamintojos nuoroda „ES“ ir
 - maisto tvarkymo subjekto pavadinimas arba įmonės pavadinimas ir adresas tenkina reikalavimą, pagal kurį privaloma nurodyti šalį gamintoją;
- b) Šveicarija gali toliau taikyti savo teisės aktų nuostatas, kuriomis nustatoma, kad ženklinant privaloma nurodyti netyčinius alergenų likučius maiste.

50. 32011 L 0091: 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/91/ES dėl nuorodų arba žymų maisto produkto partijai identifikuoti (OL L 334, 2011 12 16, p. 1).

N. Maistas. Kita

51. 31999 L 0002: 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/2/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su jonizuojančiąja spinduliuote apdorotais maisto produktais ir jų ingredientais, suderinimo (OL L 66, 1999 3 13, p. 16),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

51.1. 32003 R 1882: 2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1),

51.2. 32008 R 1137: 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1137/2008 (OL L 311, 2008 11 21, p. 1),

įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

52. 31999 L 0003: 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/3/EB dėl jonizuojančiąja spinduliuote apdorotų maisto produktų ir maisto komponentų Bendrijos sąrašo patvirtinimo (OL L 66, 1999 3 13, p. 24).

53. 32009 L 0032: 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/32/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ir maisto ingredientų gamyboje naudojamus ekstrahentus, suderinimo (OL L 141, 2009 6 6, p. 31), įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

54. 32009 L 0054: 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/54/EB dėl natūralaus mineralinio vandens eksploatavimo ir pateikimo į rinką (OL L 164, 2009 6 26, p. 45), įskaitant remiantis šia direktyva priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

55. 32016 R 0052: 2016 m. sausio 15 d. Tarybos reglamentas (Euratomas) 2016/52, kuriuo nustatomi didžiausi leidžiami maisto produktų ir pašarų radioaktyviojo užterštumo po branduolinės ar radiologinės avarijos lygiai ir panaikinamas Reglamentas (Euratomas) Nr. 3954/87 bei Komisijos reglamentai (Euratomas) Nr. 944/89 ir (Euratomas) Nr. 770/90, (OL L 13, 2016 1 20, p. 2), įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

O. Genetiškai modifikuoti organizmai

Šio Protokolo 7 straipsnio 1 dalies a punkto pirmoje įtraukoje nurodyta riba yra nustatyta 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų 12 straipsnio 2 dalyje ir 24 straipsnio 2 dalyje. (OL L 268, 2003 10 18, p. 1).

Pašarus, pagamintus iš šio Protokolo 7 straipsnio 1 dalies a punkto antroje įtraukoje nurodytų genetiškai modifikuotų organizmų, leidžiama naudoti pagal Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 19 straipsnį.

P. Gyvūnų gerovė

56. 32005 R 0001: 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiantis direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97 (OL L 3, 2005 1 5, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 56.1. 32017 R 0625: 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 (OL L 95, 2017 4 7, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Šio reglamento nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šią adaptaciją:

1 straipsnio 3 dalis papildoma šiuo sakiniu:

„Šveicarija gali toliau taikyti savo teisės nuostatas dėl gyvūnų vežimo jos teritorijoje, įskaitant skerstinų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklių arba naminių paukščių tranzitą, kuriomis nustatoma, kad toks tranzitas Šveicarijoje leidžiamas tik geležinkelių ar oro transportu“.

57. 32009 R 1099: 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1099/2009 dėl žudomų gyvūnų apsaugos (OL L 303, 2009 11 18, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 57.1. 32017 R 0625: 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 (OL L 95, 2017 4 7, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Q. Šalutiniai gyvūniniai produktai

58. 32009 R 1069: 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002, (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

- 58.1. 32010 L 0063: 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL L 276, 2010 10 20, p. 33),

- 58.2. 32013 R 1385: 2013 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1385/2013 (OL L 354, 2013 12 28, p. 86),

- 58.3. 32017 R 0625: 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 (OL L 95, 2017 4 7, p. 1),

- 58.4. 32019 R 1009: 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1009 (OL L 170, 2019 6 25, p. 1),

įskaitant remiantis šiuo reglamentu priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

R. Sanitarija ir fitosanitarija. Kita

59. 31996 L 0022: 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL L 125, 1996 5 23, p. 3),

su daliniais pakeitimais, padarytais šiuo (-iais) teisės aktu (-ais):

59.1. 32003 L 0074: 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/74/EB (OL L 262, 2003 10 14, p. 17),

59.2. 32008 L 0097: 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/97/EB (OL L 318, 2008 11 28, p. 9).

Šios direktyvos nuostatos šio Protokolo taikymo tikslais skaitomos atsižvelgiant į šią adaptaciją:

11 straipsnio 2 dalies b punktas Šveicarijai ir Šveicarijoje netaikomas.

S. Atsparumas antimikrobinėms medžiagoms

60. 32019 R 0006: 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB, (OL L 4, 2019 1 7, p. 43) 107 straipsnis (išskyrus 6 dalį) ir 118 straipsnis kartu su jos 37 straipsnio 5 dalimi, įskaitant remiantis tomis nuostatomis priimtus teisės aktus, kurie buvo įtraukti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

107 straipsnio 5 dalis šio Protokolo taikymo tikslais skaitoma atsižvelgiant į šias adaptacijas:

- a) vaistai, kurių sudėtyje yra antimikrobinių medžiagų arba antimikrobinių medžiagų grupių, skirtų tam tikroms žmonių infekcijoms gydyti pagal Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2022/1255 (OL L 191, 2022 7 20, p. 58), gyvūnams gydyti nenaudojami;
- b) laikoma, kad nuoroda į Reglamento (ES) 2019/6 107 straipsnį neapima teisės aktų, priimtų remiantis Reglamento (ES) 2019/6 107 straipsnio 6 dalimi;
- c) Šveicarija ir jos ekspertai nedalyvauja Veterinarinių vaistų nuolatinio komiteto ir veterinarinių vaistų ekspertų grupių veikloje. Šveicarija nedalyvauja rengiant pasiūlymus ir projektus, susijusius su veterinarinių vaistų gamyba, tiekimu rinkai ir naudojimu, ir šiais klausimais nesikonsultuojama su Šveicarijos ekspertais.

61. 32019 R 0004: 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/4 dėl vaistinių pašarų gamybos, pateikimo rinkai ir naudojimo, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 183/2005 ir panaikinama Tarybos direktyva 90/167/EEB, (OL L 4, 2019 1 7, p. 1) 17 straipsnio 3 dalis.

PROTOKOLO, KURIUO SUKURIAMA BENDRA MAISTO SAUGOS ERDVĖ,
9 STRAIPSNIO TAIKYMAS

1 STRAIPSNIS

Sąjungos agentūrų, informacinių sistemų ir kitos veiklos, prie kurios Šveicarija turi prisidėti
finansiniškai, sąrašas

Šveicarija finansiniškai prisideda prie:

a) agentūrų veiklos:

- Europos maisto saugos tarnybos (EFSA), įsteigtos Reglamentu (EB) Nr. 178/2002¹;

¹ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

b) informacinių sistemų:

- portalo EUROPHYT (EUROPHYTPORTAL), sukurto pagal 1994 m. sausio 21 d. Komisijos direktyvą 94/3/EB¹;
- Skubių pranešimų apie nesaugų maistą ir pašarus sistemos (RASFF), sukurtos pagal Reglamentą (EB) Nr. 178/2002²;
- Europos Komisijos sanitarinio ir fitosanitarinio sertifikavimo interneto platformos (TRACES), sukurtos pagal Reglamentą (ES) 2017/625³;
- ES gyvūnų ligų informacinės sistemos (ADIS), sukurtos pagal Reglamentą (ES) 2020/2002⁴;

¹ 1994 m. sausio 21 d. Komisijos direktyva 94/3/EB, nustatanti pranešimo apie sulaikytą siuntą ar kenksmingus organizmus, įvežamus iš trečiųjų šalių ir keliančius fitosanitarinį pavojų, tvarką, (OL L 32, 1994 2 5, p. 37).

² 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

³ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, (OL L 95, 2017 4 7, p. 1).

⁴ 2020 m. gruodžio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/2002, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/429 taikymo taisyklės, susijusios su pranešimu apie į sąrašą įtrauktas ligas ir ataskaitų dėl jų teikimu Sąjungoje, Sąjungos priežiūros programų ir likvidavimo programų ir ataskaitų teikimo formatu ir procedūromis, liga neužkrėstos teritorijos statuso pripažinimo paraiškos formatu ir procedūromis ir kompiuterine informacine sistema, (OL L 412, 2020 12 8, p. 1).

c) kitos veiklos:

nėra.

2 STRAIPSNIS

Mokėjimo sąlygos

1. Pagal Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl prekybos žemės ūkio produktais protokolo, kuriuo sukuriama bendra maisto saugos erdvė, (toliau – Protokolas) 9 straipsnį mokėtinos sumos mokamos vadovaujantis šiuo straipsniu.

2. Teikdama finansinių metų mokėjimo reikalavimą, Komisija Šveicarijai pateikia šią informaciją:

a) veiklos įnašo sumą ir

b) dalyvavimo mokesčio sumą.

3. Komisija kuo greičiau ir ne vėliau kaip kiekvienų finansinių metų balandžio 16 d. Šveicarijai pateikia šią su Šveicarijos dalyvavimu susijusią informaciją:

- a) kiekvienai Sąjungos agentūrai skirtas metinio patvirtinto Sąjungos biudžeto, įtraukto į atitinkamą (-as) konkrečių metų Sąjungos biudžeto subsidijų eilutę (-es), įsipareigojimų asignavimų sumas, atsižvelgiant į kiekvienai agentūrai skirtą patikslintą veiklos įnašą, apibrėžtą 1 straipsnyje, ir konkrečių metų nubalsuoto Sąjungos biudžeto įsipareigojimų asignavimų, skirtų atitinkamam informacinių sistemų ir kitos veiklos biudžetui, sumas, apimančias Šveicarijos dalyvavimą pagal 1 straipsnį;
- b) šio Protokolo 9 straipsnio 7 dalyje nurodyto dalyvavimo mokesčio sumą ir
- c) kiek tai susiję su agentūromis, N+1 metais – biudžetinių įsipareigojimų, prisiimtų dėl atitinkamoje (-ose) Sąjungos biudžeto eilutėje (-ėse) numatytų patvirtintų N metų įsipareigojimų asignavimų, sumas, įrašytas atitinkamoje (-ose) N metų Sąjungos biudžeto subsidijų eilutėje (-ėse).

4. Remdamasi savo biudžeto projektu, Komisija kuo anksčiau ir ne vėliau kaip iki finansinių metų rugsėjo 1 d. pateikia informaciją apie numatomą 3 dalies a ir b punktuose nurodytų sumų dydį.

5. Komisija ne vėliau kaip kiekvienų finansinių metų balandžio 16 d. ir, jei tai taikoma atitinkamai agentūrai, informacinei sistemai arba kitai veiklai, ne anksčiau kaip kiekvienų finansinių metų spalio 22 d. ir ne vėliau kaip spalio 31 d. pateikia mokėjimo reikalavimą, pagal kurį mokėtina suma atitinka pagal Protokolą Šveicarijos mokėtiną įnašą į kiekvienos agentūros, informacinės sistemos ir kitą veiklą, kurioje Šveicarija dalyvauja.

6. Pagal 5 dalyje nurodytą (-us) mokėjimo reikalavimą (-us) mokėtina suma suskirstoma į dalis tokia tvarka:

- a) pirmoji kiekvienų metų metinė dalis, dėl kurios mokėjimo reikalavimas turi būti pateiktas iki balandžio 16 d., atitinka sumą, neviršijančią numatomo 4 dalyje nurodyto metinio finansinio įnašo į agentūros, informacinės sistemos ar kitą atitinkamą veiklą dydžio;

Šveicarija mokėjimo reikalavime nurodytą sumą sumoka ne vėliau kaip per 60 dienų nuo mokėjimo reikalavimo pateikimo.

- b) kai taikoma, antroji metinė dalis, dėl kurios mokėjimo reikalavimas turi būti pateiktas ne anksčiau kaip spalio 22 d. ir ne vėliau kaip spalio 31 d., atitinka 4 dalyje nurodytos sumos ir 5 dalyje nurodytos sumos skirtumą, jei 5 dalyje nurodyta suma yra didesnė.

Šveicarija šiame mokėjimo reikalavime nurodytą sumą sumoka ne vėliau kaip iki gruodžio 21 d.

Gavusi kiekvieną mokėjimo reikalavimą, Šveicarija gali atlikti atskirus kiekvienai agentūrai, informacinei sistemai ir kitai veiklai skirtus mokėjimus.

7. Pirmaisiais šio Protokolo įgyvendinimo metais Komisija per 90 dienų nuo šio Protokolo įsigaliojimo pateikia vienintelį mokėjimo reikalavimą.

Šveicarija mokėjimo reikalavime nurodytą sumą sumoka ne vėliau kaip per 60 dienų nuo mokėjimo reikalavimo pateikimo.

8. Pavėlavusi sumokėti finansinį įnašą, Šveicarija nuo mokėjimo termino dienos iki dienos, kurią sumokama visa nesumokėta suma, moka delspinigius nuo nesumokėtos sumos.

Delspinigių, skaičiuojamų nuo iki mokėjimo termino dienos nesumokėtų mokėtinų sumų, norma yra *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C* serijoje paskelbta pirmąją mėnesio, kurį sueina mokėjimo terminas, dieną galiojanti palūkanų norma, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, arba 0 %, priklausomai nuo to, kuri suma didesnė, padidinus ją 3,5 procentinio punkto.

3 STRAIPSNIS

Šveicarijos finansinio įnašo į Sąjungos agentūrų veiklą patikslinimas atsižvelgiant į panaudojimą

Šveicarijos finansinis įnašas į Sąjungos agentūrų veiklą tikslinamas N+1 metais – jais pradinis veiklos įnašas padidinamas arba sumažinamas pradinio veiklos įnašo ir patikslinto įnašo skirtumu, apskaičiuotu N metų įnašo raktą taikant biudžetinių įsipareigojimų, priimtų dėl Sąjungos biudžeto subsidijų eilutėje (-ėse) numatytų patvirtintų N metų įsipareigojimų asignavimų, sumai. Kai taikytina, nustatant skirtumą atsižvelgiama į procentais išreikštą kiekvienai agentūrai skirtą patikslintą veiklos įnašą, apibrėžtą 1 straipsnyje.

4 STRAIPSNIS

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Jei Protokolo įsigaliojimo diena nėra sausio 1 d., šis straipsnis taikomas nukrypstant nuo 2 straipsnio.

Pirmaisiais Protokolo įgyvendinimo metais atitinkamai agentūrai, informacinei sistemai ar kitai veiklai skirtas už konkrečius metus mokėtinas veiklos įnašas, nustatytas pagal Protokolo 9 straipsnį ir šio priedo 1–3 straipsnius, sumažinamas *pro rata temporis* pagrindu, mokėtino metinio veiklos įnašo sumą padauginus iš santykio šių dėmenų:

- kalendorinių dienų nuo įsigaliojimo dienos iki atitinkamų metų gruodžio 31 d. skaičiaus ir
- bendro atitinkamų metų kalendorinių dienų skaičiaus.

ARBITRAŽO TEISMAS

I SKYRIUS

IŽANGINĖS NUOSTATOS

I.1 STRAIPSNIS

Taikymo sritis

Jei viena iš Šalių (toliau – šalys) ginčą perduoda spręsti arbitražo teismui pagal Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl prekybos žemės ūkio produktais protokolo, kuriuo sukurama bendra maisto saugos erdvė, (toliau – Protokolas) 20 straipsnio 2 dalį ar 21 straipsnio 2 dalį, taikomos šiame priedėlyje nustatytos taisyklės.

I.2 STRAIPSNIS

Registras ir sekretoriato paslaugos

Registro funkcijas atlieka ir būtinas sekretoriato paslaugas teikia Nuolatinio arbitražo teismo Hagoje Tarptautinis biuras (toliau – Tarptautinis biuras).

I.3 STRAIPSNIS

Pranešimai ir terminų skaičiavimas

1. Pranešimai, įskaitant komunikacinius pranešimus ar pasiūlymus, gali būti siunčiami bet kokiomis ryšio priemonėmis, kuriomis patvirtinamas jų perdavimas arba kuriomis sudaromos sąlygos juos patvirtinti.
2. Tokie pranešimai elektroniniu būdu gali būti siunčiami tik tuo atveju, jei šalis yra šiuo tikslu paskyrusi arba leidusi naudoti tam tikrą adresą.
3. Tokie pranešimai šalims Šveicarijos atveju įteikiami Šveicarijos federalinio užsienio reikalų departamento Europos skyriui, o Sąjungos atveju – Komisijos Teisės tarnybai.

4. Šiame priedėlyje nustatyti terminai pradedami skaičiuoti nuo kitos dienos po dienos, kurią įvyko įvykis arba buvo atliktas veiksmas. Jei paskutinė dokumento įteikimo diena sutampa su Sąjungos institucijų ar Šveicarijos Vyriausybės nedarbo diena, dokumento įteikimo laikotarpis baigiasi artimiausią darbo dieną. Į šį laikotarpį įskaičiuojamos ir į jį patenkančios nedarbo dienos.

I.4 STRAIPSNIS

Pranešimas apie arbitražą

1. Šalis, kuri imasi iniciatyvos pasinaudoti arbitražu, (toliau – ieškovas) pranešimą apie arbitražą išsiunčia kitai šaliai (toliau – atsakovas) ir Tarptautiniam biurui.
2. Laikoma, kad arbitražo procedūra prasidėjo kitą dieną po dienos, kurią atsakovas gavo pranešimą apie arbitražą.
3. Pranešime apie arbitražą pateikiama ši informacija:
 - a) prašymas perduoti ginčą spręsti arbitražo teismui;
 - b) šalių pavadinimai ir kontaktiniai duomenys;
 - c) ieškovo atstovo (-ų) vardas (-ai) ir pavardė (-ės) (pavadinimas (-ai)) ir adresas (-ai);

- d) procedūros teisinis pagrindas (Protokolo 20 straipsnio 2 dalis arba 21 straipsnio 2 dalis) ir:
 - i) Protokolo 20 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais – pagal Protokolo 21 straipsnio 1 dalį į Jungtinio maisto saugos komiteto darbotvarkę oficialiai įtrauktas klausimas, dėl kurio kilo prašomas išspręsti ginčas, ir
 - ii) Protokolo 21 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais – arbitražo teismo sprendimas, visos taikomos Protokolo 20 straipsnio 5 dalyje nurodytos įgyvendinimo priemonės ir ginčijamos kompensacinės priemonės;
 - e) nurodoma taisyklė, dėl kurios kilo ginčas arba kuri yra su juo susijusi;
 - f) trumpas ginčo aprašymas ir
 - g) paskirtasis arbitras arba, jei reikia paskirti penkis arbitrus, du paskirtieji arbitrai.
4. Protokolo 20 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais pranešime apie arbitražą taip pat gali būti pateikta informacija apie būtinybę kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą.
5. Jokie su pranešimo apie arbitražą pakankamumu susiję skundai netrukdo sudaryti arbitražo teismo. Ginčą galutinai išsprendžia arbitražo teismas.

I.5 STRAIPSNIS

Atsakymas į pranešimą apie arbitražą

1. Gavęs pranešimą apie arbitražą, atsakovas per 60 dienų ieškovui ir Tarptautiniam biurui išsiunčia atsakymą į tą pranešimą ir jame pateikia šią informaciją:

- a) šalių pavadinimus ir kontaktinius duomenis;
- b) atsakovo atstovo (-ų) vardą (-us) ir pavardę (-es) (pavadinimą (-us)) ir adresą (-us);
- c) atsakymą į pranešime apie arbitražą pagal I.4 straipsnio 3 dalies d–f punktus pateiktą informaciją ir
- d) paskirtąjį arbitrą arba, jei reikia paskirti penkis arbitrus, du paskirtuosius arbitrus.

2. Protokolo 20 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais atsakyme į pranešimą apie arbitražą taip pat gali būti pateiktas atsakymas į pranešime apie arbitražą pagal šio priedėlio I.4 straipsnio 4 dalį pateiktą informaciją ir informacija apie būtinybę kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą.

3. Tai, kad atsakovas neatsako į pranešimą apie arbitražą arba pateikia neišsamų ar pavėluotą atsakymą, netrukdo sudaryti arbitražo teismo. Ginčą galutinai išsprendžia arbitražo teismas.

4. Jeigu atsakyme į pranešimą apie arbitražą atsakovas paprašo, kad arbitražo teismą sudarytų penki arbitrai, ieškovas per 30 dienų nuo atsakymo į pranešimą apie arbitražą gavimo paskiria papildomą arbitrą.

I.6 STRAIPSNIS

Atstovavimas ir pagalba

1. Arbitražo teisme šalims atstovauja vienas ar daugiau atstovų. Atstovams gali padėti patarėjai arba teisininkai.

2. Apie visus atstovų arba jų adresų pasikeitimus pranešama kitai šaliai, Tarptautiniam biurui ir arbitražo teismui. Arbitražo teismas gali bet kuriuo metu savo iniciatyva arba šalies prašymu paprašyti pateikti šalių atstovams suteiktų įgaliojimų įrodymus.

II SKYRIUS

ARBITRAŽO TEISMO SUDĖTIS

II.1 STRAIPSNIS

Arbitrų skaičius

Arbitražo teismą sudaro trys arbitrai. Jei ieškovas savo pranešime apie arbitražą arba atsakovas savo atsakyme į pranešimą apie arbitražą to paprašo, arbitražo teismą sudaro penki arbitrai.

II.2 STRAIPSNIS

Arbitrų skyrimas

1. Jei turi būti paskirti trys arbitrai, kiekviena šalis paskiria po vieną arbitrą. Tie du šalių paskirti arbitrai išrenka trečiąjį arbitrą – arbitražo teismo pirmininką.
2. Jei turi būti paskirti penki arbitrai, kiekviena šalis paskiria po du arbitrus. Tie keturi šalių paskirti arbitrai išrenka penktąjį arbitrą – arbitražo teismo pirmininką.

3. Jei, šalims paskyrus paskutinį arbitrą, arbitrai per 30 dienų nesusitaria, kas bus išrinktas arbitražo teismo pirmininku, pirmininką paskiria Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius.

4. Siekiant padėti atrinkti arbitrus į arbitražo teismą, parengiamas ir prireikus atnaujinamas preliminarus asmenų, turinčių 6 dalyje nurodytą kvalifikaciją, sąrašas, bendras visiems su vidaus rinka susijusių sričių, kuriose veikia Šveicarija, dvišaliams susitarimams, taip pat [data] [vieta] priimtam Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimui dėl sveikatos (toliau – Susitarimas dėl sveikatos), 1999 m. birželio 21 d. Liuksemburge priimtam Susitarimui tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl prekybos žemės ūkio produktais (toliau – Susitarimas dėl prekybos žemės ūkio produktais) ir [data] [vieta] priimtam Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimui dėl Šveicarijos reguliaraus finansinio įnašo ekonominiais ir socialiniams skirtumams Europos Sąjungoje mažinti (toliau – Susitarimas dėl Šveicarijos reguliaraus finansinio įnašo). Jungtinis maisto saugos komitetas tą sąrašą savo sprendimu patvirtina ir atnaujina Protokolo taikymo tikslais.

5. Jei šalis arbitro nepaskiria, jį iš 4 dalyje nurodyto sąrašo paskiria Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius. Jei tokio sąrašo nėra, Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius arbitrą paskiria burtų keliu iš asmenų, kuriuos viena arba abi šalys oficialiai pasiūlė 4 dalies taikymo tikslais.

6. Arbitražo teismą sudaro su šalimis susiję arba nesusiję aukštos kvalifikacijos asmenys, dėl kurių galima garantuoti, kad jie yra nepriklausomi ir nedalyvauja interesų konfliktuose, bet turi įvairios patirties. Visų pirma jie turi įrodyti turintys patirties teisės ir šiuo Protokolu reglamentuojamų klausimų srityse; jie negali vykdyti nė vienos šalies nurodymų; jie taip pat turi veikti kaip individualūs asmenys ir nevykdyti jokių organizacijų ar vyriausybių nurodymų, susijusių su ginčo klausimais. Arbitražo teismo pirmininkas taip pat turi turėti patirties ginčų sprendimo procedūrų srityje.

II.3 STRAIPSNIS

Arbitrų pareiškimai

1. Kai asmenį svarstoma paskirti arbitru, jis praneša apie visas aplinkybes, dėl kurių gali kilti pagrįstų abejonių dėl jo nešališkumo ar nepriklausomumo. Nuo tada, kai yra paskiriamas, ir visos arbitražo procedūros metu arbitras apie tokias aplinkybes nedelsdamas praneša šalims ir kitiems arbitrams, jei to nepadarė anksčiau.
2. Susiklosčius aplinkybėms, dėl kurių galėtų kilti pagrįstų abejonių dėl arbitro nešališkumo ar nepriklausomumo, arbitras gali būti nušalintas.
3. Šalis gali paprašyti nušalinti jos paskirtą arbitrą tik dėl priežasčių, apie kurias ji sužinojo po to, kai jis buvo paskirtas.

4. Jei arbitras nesiima veiksmų arba jam *de jure* ar *de facto* neįmanoma atlikti savo pareigų, taikoma II.4 straipsnyje nustatyta arbitrų nušalinimo procedūra.

II.4 STRAIPSNIS

Arbitrų nušalinimas

1. Šalis, norinti nušalinti arbitrą, prašymą jį nušalinti pateikia per 30 dienų nuo pranešimo apie to arbitro paskyrimą dienos arba per 30 dienų nuo dienos, kurią ji sužino apie II.3 straipsnyje nurodytas aplinkybes.
2. Prašymas nušalinti siunčiamas kitai šaliai, nušalinamam arbitrui, kitiems arbitrams ir Tarptautiniam biurui. Jame nurodomos prašymo nušalinti priežastys.
3. Pateiktą prašymą nušalinti arbitrą gali patenkinti kita šalis. Atitinkamas arbitras taip pat gali nusišalinti pats. Prašymo patenkinimas arba nusišalinimas nereiškia, kad prašymo nušalinti priežastys yra pripažįstamos.
4. Jei per 15 dienų nuo pranešimo apie prašymą nušalinti arbitrą dienos kita šalis to prašymo nepatenkina arba tas arbitras pats nenusišalina, prašymą nušalinti pateikusi šalis gali paprašyti, kad sprendimą dėl nušalinimo priimtų Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius.
5. Jei šalys nesusitaria kitaip, 4 dalyje nurodytame sprendime nurodomi to sprendimo motyvai.

II.5 STRAIPSNIS

Arbitro pakeitimas

1. Atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį, jei arbitrą būtina pakeisti vykstant arbitražo procedūrai, jį pakeisiantis asmuo paskiriamas arba atrenkamas laikantis II.2 straipsnyje nustatytos arbitro, kurį reikia pakeisti, skyrimo ar atrankos procedūros. Ta procedūra taikoma net ir tais atvejais, kai viena iš šalių nepasinaudojo teise paskirti arbitrą, kurį reikia pakeisti, arba dalyvauti jį skiriant.
2. Kai arbitras keičiamas, procedūra atnaujinama nuo to etapo, kuriuo keičiamas arbitras nustoja eiti savo pareigas, nebent arbitražo teismas nusprendžia kitaip.

II.6 STRAIPSNIS

Atsakomybės netaikymas

Tiek, kiek leidžiama pagal taikytiną teisę, šalys atsisako bet kokių veiksmų prieš arbitrus dėl su arbitražu susijusių veiksmų ar neveikimo, išskyrus tyčinių pažeidimų ar didelio aplaidumo atvejus.

III SKYRIUS

ARBITRAŽO PROCEDŪRA

III.1 STRAIPSNIS

Bendrosios nuostatos

1. Arbitražo teismo sudarymo diena yra diena, kurią paskutinis arbitras sutiko būti paskirtas.
2. Arbitražo teismas užtikrina, kad šalims būtų taikomos vienodos sąlygos ir kad kiekvienai šaliai būtų suteikta pakankama galimybė tinkamu procedūrų etapu apginti savo teises ir pateikti savo argumentus. Arbitražo teismas procedūrą vykdo taip, kad būtų išvengta delsos ir bereikalingų išlaidų, taip pat būtų užtikrinta, kad šalių ginčas bus išspręstas.
3. Jei išklausęs šalis arbitražo teismas nenusprendžia kitaip, surengiamas jo posėdis.
4. Jei šalis arbitražo teismui siunčia komunikacinį pranešimą, ji tą pranešimą siunčia per Tarptautinį biurą, o jo kopiją tuo pačiu metu nusiunčia kitai šaliai. Tarptautinis biuras to pranešimo kopiją persiunčia kiekvienam arbitrai.

III.2 STRAIPSNIS

Arbitražo vieta

Arbitražo vieta yra Haga. Išskirtinėmis aplinkybėmis arbitražo teismas gali posėdžiauti bet kurioje kitoje, jo nuomone, tinkamoje vietoje.

III.3 STRAIPSNIS

Kalba

1. Arbitražo teismo procedūrų kalbos yra prancūzų ir anglų kalbos.
2. Arbitražo teismas gali nurodyti, kad visi prie ieškinio pareiškimo arba atsiliepimo į ieškinį pridėti dokumentai ir visi papildomi dokumentai, parengti procedūrų metu ir pateikti originalo kalba, būtų išversti į vieną iš procedūrų kalbų.

III.4 STRAIPSNIS

Ieškinio pareiškimas

1. Laikydamasis arbitražo teismo nustatyto termino, ieškovas atsakovui ir arbitražo teismui per Tarptautinį biurą atsiunčia savo rašytinį ieškinio pareiškimą. Ieškovas gali nuspręsti I.4 straipsnyje nurodytą pranešimą apie arbitražą laikyti ieškinio pareiškimu, jei jis taip pat atitinka visus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Ieškinio pareiškime pateikiama ši informacija:

- a) I.4 straipsnio 3 dalies b–f punktuose nurodyta informacija;
- b) išdėstomi faktai, kuriais grindžiamas ieškinys, ir
- c) pateikiami teisiniai argumentai ieškiniui pagrįsti.

3. Prie ieškinio pareiškimo pridedami visi įmanomi ieškovo nurodyti dokumentai ir kiti įrodymai arba pateikiamos nuorodos į juos. Protokolo 20 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais ieškinio pareiškime, kiek įmanoma, taip pat gali būti pateikta informacija apie būtinybę kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą.

III.5 STRAIPSNIS

Atsiliepimas į ieškinį

1. Laikydamasis arbitražo teismo nustatyto termino, atsakovas ieškovui ir arbitražo teismui per Tarptautinį biurą atsiunčia savo rašytinį atsiliepimą į ieškinį. Atsakovas gali nuspręsti I.5 straipsnyje nurodytą atsakymą į pranešimą apie arbitražą laikyti atsiliepimu į ieškinį, jei atsakymas į pranešimą apie arbitražą taip pat atitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas.

2. Atsiliepime į ieškinį atsakoma į ieškinio pareiškime pagal šio priedėlio III.4 straipsnio 2 dalies a–c punktus nurodytą informaciją. Prie atsiliepimo į ieškinį pridedami visi įmanomi atsakovo nurodyti dokumentai ir kiti įrodymai arba jame turėtų būti pateiktos nuorodos į juos. Protokolo 20 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais atsiliepime į ieškinį, kiek įmanoma, taip pat gali būti pateikta informacija apie būtinybę kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą.
3. Atsiliepime į ieškinį arba, jei arbitražo teismas nusprendžia, kad aplinkybės pateisina delną, vėlesniame arbitražo procedūros etape atsakovas gali pareikšti priešieškinį su sąlyga, kad arbitražo teismas turi jurisdikciją jį nagrinėti.
4. Priešieškiniui taikomos III.4 straipsnio 2 ir 3 dalys.

III.6 STRAIPSNIS

Arbitražo teismo jurisdikcija

1. Arbitražo teismas sprendžia, ar jis turi jurisdikciją pagal Protokolo 20 straipsnio 2 dalį arba 21 straipsnio 2 dalį.
2. Protokolo 20 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais arbitražo teismas įgaliojamas nagrinėti pagal Protokolo 20 straipsnio 1 dalį į Jungtinio maisto saugos komiteto darbotvarkę oficialiai įtrauktą klausimą, dėl kurio kilo prašomas išspręsti ginčas.

3. Protokolo 21 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais arbitražo teismas, kuris nagrinėjo pagrindinę bylą, įgaliojamas nagrinėti ginčijamų kompensacinių priemonių proporcingumą, be kita ko, kai tų priemonių visiškai ar iš dalies imtasi pagal kitą su vidaus rinka susijusių sričių, kuriose veikia Šveicarija, dvišalį susitarimą arba Susitarimą dėl prekybos žemės ūkio produktais.
4. Prieštaravimas, grindžiamas arbitražo teismo jurisdikcijos nebuvimu, pateikiamas ne vėliau kaip atsiliepiame į ieškinį, o priešieškinio atveju – atsiliepiame į priešieškinį. Arbitrą paskyrusi arba jį skiriant dalyvavusi šalis nepraranda teisės pateikti tokį prieštaravimą. Prieštaravimas, grindžiamas tuo, kad nagrinėdamas ginčą arbitražo teismas viršytų savo įgaliojimus, pateikiamas iš karto, kai arbitražo procedūros metu iškyla klausimas, kurį nagrinėdamas arbitražo teismas, kaip įtariama, viršytų savo įgaliojimus. Bet kuriuo atveju arbitražo teismas gali leisti pateikti prieštaravimą pasibaigus nustatytam terminui, jei mano, kad jį pateikti vėluojama dėl pagrįstos priežasties.
5. Arbitražo teismas sprendimą dėl 4 dalyje nurodyto prieštaravimo gali priimti nagrinėdamas jį kaip klausimą, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, arba sprendime dėl bylos esmės.

III.7 STRAIPSNIS

Kiti rašytiniai dokumentai

Pasikonsultavęs su šalimis, arbitražo teismas nusprendžia, kokius kitus rašytinius dokumentus, be ieškinio pareiškimo ir atsiliepiamo į ieškinį, šalys pateikia arba gali pateikti, ir nustato jų pateikimo terminą.

III.8 STRAIPSNIS

Terminai

1. Arbitražo teismo nustatytas rašytinių dokumentų, įskaitant ieškinio pareiškimą ir atsiliėpimą į ieškinį, pateikimo terminas neviršija 90 dienų, nebent šalys susitaria kitaip.
2. Arbitražo teismas galutinį sprendimą priima per 12 mėnesių nuo jo sudarymo dienos. Susiklosčius itin sudėtingoms išskirtinėms aplinkybėms, arbitražo teismas gali šį laikotarpį pratęsti ne daugiau kaip trimis mėnesiais.
3. 1 ir 2 dalyse nustatyti terminai sutrumpinami perpus:
 - a) ieškovo arba atsakovo prašymu, jei per 30 dienų nuo to prašymo pateikimo arbitražo teismas, išklaues kitą šalį, nusprendžia, kad byla yra skubi, arba
 - b) jei taip susitaria šalys.
4. Protokolo 21 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais arbitražo teismas galutinį sprendimą priima per šešis mėnesius nuo dienos, kurią pagal Protokolo 21 straipsnio 1 dalį buvo pranešta apie kompensacines priemones.

III.9 STRAIPSNIS

Kreipimasis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą

1. Taikydamas Protokolo 17 straipsnį ir 20 straipsnio 3 dalį, arbitražo teismas kreipiasi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą.

2. Arbitražo teismas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą gali kreiptis bet kuriuo procedūros metu su sąlyga, kad arbitražo teismas gali pakankamai tiksliai apibrėžti teisinius ir faktines bylos aplinkybes ir jam kylančius teisinius klausimus.

Arbitražo teisme pradėta procedūra sustabdoma, kol Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priims sprendimą.

3. Kiekviena šalis gali arbitražo teismui pateikti pagrįstą prašymą kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą. Jei arbitražo teismas mano, kad 1 dalyje nurodytos kreipimosi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą sąlygos netenkinamos, jis tokį prašymą atmeta. Jei arbitražo teismas šalies prašymą kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą atmeta, jis savo sprendimo motyvus nurodo sprendime dėl bylos esmės.

4. Arbitražo teismas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą kreipiasi pranešimu. Tame pranešime pateikiama bent ši informacija:

a) trumpas ginčo aprašymas;

b) ginčijamas (-i) Sąjungos teisės aktas (-ai) ir (arba) Protokolo nuostata (-os) ir

- c) Sąjungos teisės sąvoka, kurią reikia išaiškinti pagal Protokolo 17 straipsnio 2 dalį.

Arbitražo teismas šalims išsiunčia pranešimą apie kreipimąsi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą.

5. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pagal analogiją taiko vidaus darbo tvarkos taisykles, kuriomis reglamentuojama jo jurisdikcija priimti prejudicinį sprendimą dėl Sutarčių ir Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų priimtų aktų išaiškinimo.

6. Arbitražo teisme šalims atstovauti pagal I.4, I.5, III.4 ir III.5 straipsnius įgalioti atstovai ir teisininkai įgaliojami joms atstovauti ir Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

III.10 STRAIPSNIS

Laikinosios apsaugos priemonės

1. Protokolo 21 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais bet kuri šalis bet kuriuo arbitražo procedūros metu gali prašyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones – sustabdyti kompensacinių priemonių taikymą.

2. Pagal 1 dalį teikiamame prašyme nurodomas bylos dalykas, skubą patvirtinančios aplinkybės ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie* pagrindžiantys prašomų laikinųjų apsaugos priemonių taikymo būtinumą. Jame pateikiami visi turimi įrodymai ir pasiūlymai pateikti įrodymų, skirti laikinųjų apsaugos priemonių taikymui pagrįsti.

3. Šalis, prašanti taikyti laikinąsias apsaugos priemones, savo rašytinį prašymą nusiunčia kitai šaliai ir arbitražo teismui per Tarptautinį biurą. Arbitražo teismas nustato trumpą terminą, per kurį ta kita šalis gali pateikti rašytines arba žodines pastabas.

4. Arbitražo teismas per vieną mėnesį nuo 1 dalyje nurodyto prašymo pateikimo priima sprendimą dėl ginčijamų kompensacinių priemonių taikymo sustabdymo, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) arbitražo teismą *prima facie* tenkina šalies, prašančios taikyti laikinąsias apsaugos priemones, prašyme nurodyta bylos esmė;
- b) arbitražo teismas mano, kad, kol jis priims galutinį sprendimą, laikinąsias apsaugos priemones taikyti prašanti šalis patirs didelę ir nepataisomą žalą, jei kompensacinių priemonių taikymas nebus sustabdytas, ir
- c) žala, kurią laikinąsias apsaugos priemones taikyti prašančiai šaliai padarytų nedelsiamas ginčijamų kompensacinių priemonių taikymas, nusveria interesą nedelsiant ir veiksmingai taikyti tas priemones.

5. III.9 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytas procedūros sustabdymas netaikomas, jei procedūra vykdoma pagal šį straipsnį.

6. Pagal 4 dalį priimto arbitražo teismo sprendimo poveikis yra tik laikinas ir tas sprendimas nedaro poveikio arbitražo teismo sprendimui dėl bylos esmės.

7. Sustabdymas baigia galioti, kai pagal Protokolo 21 straipsnio 2 dalį priimamas galutinis sprendimas, išskyrus atvejus, kai pagal šio straipsnio 4 dalį priimtu arbitražo teismo sprendimu nustatoma ankstesnė sustabdymo pabaigos data.

8. Kad būtų išvengta abejonių, taikant šį straipsnį suprantama, kad, vertindamas atitinkamus šalies, prašančios taikyti laikinąsias apsaugos priemones, ir kitos šalies interesus, arbitražo teismas atsižvelgia į šalių ekonominės veiklos vykdytojų ir asmenų interesus, tačiau tai nereiškia, kad tokiems ekonominės veiklos vykdytojams ar asmenims suteikiama kokių nors teisių arbitražo teisme.

III.11 STRAIPSNIS

Įrodymai

1. Kiekviena šalis pateikia faktų, kuriais grindžia savo ieškinį arba atsiliepimą į ieškinį, įrodymus.

2. Šalies prašymu arba savo iniciatyva arbitražo teismas gali prašyti šalių pateikti susijusią informaciją, kurią laiko būtina ir tinkama. Arbitražo teismas nustato terminą, per kurį šalys turi atsakyti į jo prašymą.

3. Šalies prašymu arba savo iniciatyva arbitražo teismas gali prašyti bet kokio kito šaltinio pateikti informaciją, kurią laiko tinkama. Kai taikytina, arbitražo teismas taip pat gali prašyti ekspertų nuomonės, laikydamasis šalių sutartų sąlygų, jei mano, kad tai tikslinga.

4. Arbitražo teismo pagal šį straipsnį gauta informacija pateikiama šalims, ir jos gali dėl tos informacijos pateikti arbitražo teismui pastabų.
5. Paprašęs kitos šalies nuomonės, arbitražo teismas imasi tinkamų priemonių, kad išspręstų visus šalies iškeltus klausimus, susijusius su asmens duomenų apsauga, profesine paslaptimi ir teisėtais konfidencialumo interesais.
6. Arbitražo teismas sprendžia dėl pateiktų įrodymų priimtino, svarbos ir pagrįstumo.

III.12 STRAIPSNIS

Posėdžiai

1. Jei turi būti rengiamas posėdis, arbitražo teismas, pasikonsultavęs su šalimis, pakankamai iš anksto joms praneša posėdžio datą, laiką ir vietą.
2. Posėdis yra viešas, išskyrus atvejus, kai arbitražo teismas savo iniciatyva arba šalių prašymu dėl svarbių priežasčių nusprendžia kitaip.
3. Kiekvieno posėdžio protokolą parengia ir pasirašo arbitražo teismo pirmininkas. Tik toks protokolas yra autentiškas.

4. Arbitražo teismas gali nuspręsti surengti virtualų posėdį, laikydamasis Tarptautinio biuro praktikos. Šalys apie šią praktiką informuojamos laiku. Tokiais atvejais *mutatis mutandis* taikomos 1 ir 3 dalys.

III.13 STRAIPSNIS

Nepateikimas arba neatvykimas

1. Jei per šiame priedėlyje arba arbitražo teismo nustatytą terminą ieškovas, nenurodęs pakankamai pagrįstos priežasties, nepateikia savo ieškinio pareiškimo, arbitražo teismas nurodo nebetęsti arbitražo procedūros, išskyrus tuo atveju, jei yra neišspręstų klausimų, dėl kurių gali prireikti priimti sprendimą, ir jei arbitražo teismas mano, kad tai tikslinga.

Jeigu per šiame priedėlyje arba arbitražo teismo nustatytą terminą atsakovas, nenurodęs pakankamai pagrįstos priežasties, nepateikia atsakymo į pranešimą apie arbitražą arba atsiliepimo į ieškinį, arbitražo teismas nurodo tęsti procedūrą, tačiau toks nepateikimas savaime nelaikomas ieškovo pateiktų kaltinimų pripažinimu.

Antra pastraipa taikoma ir tuo atveju, kai ieškovas nepateikia atsiliepimo į priešieškinį.

2. Jei šalis, deramai pašaukta į posėdį pagal III.12 straipsnio 1 dalį, į jį neatvyksta ir nenurodo pakankamai pagrįstos neatvykimo priežasties, arbitražo teismas gali tęsti arbitražą.

3. Jei šalis, kurios arbitražo teismas deramai paprašė pateikti papildomų įrodymų, to nepadarė per nustatytą terminą ir nenurodo pakankamai pagrįstos nepateikimo priežasties, arbitražo teismas gali priimti sprendimą remdamasis turimais įrodymais.

III.14 STRAIPSNIS

Procedūros pabaiga

1. Jeigu įrodoma, kad šalims buvo suteikta pakankama galimybė pateikti savo argumentus, arbitražo teismas gali paskelbti, kad procedūra baigta.
2. Jei arbitražo teismas mano, kad tai būtina dėl išskirtinių aplinkybių, prieš priimdamas sprendimą jis gali savo iniciatyva arba šalies prašymu bet kuriuo metu nuspręsti procedūrą atnaujinti.

IV SKYRIUS

SPRENDIMAS

IV.1 STRAIPSNIS

Sprendimai

Arbitražo teismas stengiasi sprendimus priimti bendru sutarimu. Tačiau jei paaiškėja, kad sprendimo bendru sutarimu priimti neįmanoma, arbitražo teismas jį priima arbitrų balsų dauguma.

IV.2 STRAIPSNIS

Arbitražo teismo sprendimo forma ir poveikis

1. Arbitražo teismas gali priimti atskirus sprendimus įvairiais klausimais skirtingu metu.
2. Jo sprendimai įforminami raštu ir juose nurodomi motyvai, kuriais jie grindžiami. Jie yra galutiniai ir privalomi šalims.
3. Arbitražo teismo sprendimą pasirašo arbitrai, jame nurodoma jo priėmimo data ir arbitražo vieta. Arbitrų pasirašyto sprendimo kopiją šalims perduoda Tarptautinis biuras.

4. Tarptautinis biuras arbitražo teismo sprendimą paskelbia viešai.

Arbitražo teismo sprendimą Tarptautinis biuras viešai skelbia laikydamasis atitinkamų asmens duomenų, profesinės paslapties ir teisėtų konfidencialumo interesų apsaugos taisyklių.

Antroje pastraipoje nurodytos taisyklės yra vienodos visiems su vidaus rinka susijusių sričių, kuriose veikia Šveicarija, dvišaliams susitarimams, taip pat Susitarimui dėl sveikatos, Susitarimui dėl prekybos žemės ūkio produktais ir Susitarimui dėl Šveicarijos reguliaraus finansinio įnašo. Jungtinis maisto saugos komitetas tas taisykles savo sprendimu patvirtina ir atnauja Protokolo taikymo tikslais.

5. Visus arbitražo teismo sprendimus šalys įvykdo nedelsdamos.
6. Protokolo 20 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais arbitražo teismas, gavęs šalių nuomonę ir atsižvelgdamas į šalių vidaus procedūras, sprendime dėl bylos esmės nustato pagrįstą terminą, per kurį jo sprendimas turi būti įvykdytas pagal Protokolo 20 straipsnio 5 dalį.

IV.3 STRAIPSNIS

Taikytina teisė, aiškinimo taisyklės, tarpininkas

1. Taikytiną teisę sudaro Protokolas, Sąjungos teisės aktai, į kuriuos jame daroma nuoroda, taip pat bet kuri kita su tų dokumentų taikymu susijusi tarptautinės teisės norma.

2. Arbitražo teismas sprendimus priima pagal Protokolo 17 straipsnyje nurodytas aiškinimo taisykles.
3. Ankstesni ginčų sprendimo įstaigos sprendimai dėl pagal Protokolo 21 straipsnio 2 dalyje nurodytą kitą dvišalį susitarimą taikomų kompensacinių priemonių proporcingumo arbitražo teismui yra privalomi.
4. Arbitražo teismui neleidžiama priimti sprendimo kaip tarpininkui arba *ex aequo et bono*.

IV.4 STRAIPSNIS

Abiem pusėms priimtinas sprendimas arba kitos procedūros užbaigimo priežastys

1. Šalys gali bet kuriuo metu susitarti dėl abiem pusėms priimtino jų ginčo sprendimo. Apie tokį sprendimą jos kartu praneša arbitražo teismui. Jeigu sprendimą reikia patvirtinti pagal kurios nors šalies atitinkamas vidaus procedūras, pranešime nurodomas toks reikalavimas ir arbitražo procedūra sustabdoma. Jeigu tokio patvirtinimo nereikia arba kai pranešama, kad tokios vidaus procedūros atliktos, arbitražo procedūra užbaigiama.
2. Jeigu vykstant procedūrai ieškovas raštu informuoja arbitražo teismą, kad procedūros tęsti nebepageidauja, ir jeigu tą dieną, kurią arbitražo teismas gavo tą pranešimą, atsakovas dar nesiėmė jokių su šia procedūra susijusių veiksmų, arbitražo teismas priima nutartį, kurioje oficialiai užfiksuoja procedūros užbaigimą. Arbitražo teismas priima sprendimą dėl išlaidų, kurias turi padengti ieškovas, jei tai atrodo pateisinama atsižvelgiant į tos šalies elgesį.

3. Jei prieš priimdamas sprendimą arbitražo teismas padaro išvadą, kad procedūrą tęsti beprasmiška arba jos tęsti neįmanoma dėl kitos priežasties, nei nurodyta 1 ir 2 dalyse, jis informuoja šalis apie savo ketinimą priimti nutartį užbaigti procedūrą.

Pirma pastraipa netaikoma, jei yra neišspręstų klausimų, dėl kurių gali prireikti priimti sprendimą, ir jei arbitražo teismas nusprendžia, kad tai tikslinga.

4. Arbitražo teismas pateikia šalims arbitrų pasirašytos nutarties užbaigti arbitražo procedūrą arba arbitrų pasirašyto šalių susitarimu priimto sprendimo kopiją. Šalių susitarimu priimamiems arbitražo sprendimams taikomos IV.2 straipsnio 2–5 dalys.

IV.5 STRAIPSNIS

Arbitražo teismo sprendimo pataisos

1. Per 30 dienų nuo arbitražo teismo sprendimo gavimo dienos šalis gali paprašyti arbitražo teismo, kad jis savo sprendimo tekste pataisytų skaičiavimo, korektūros, tipografines arba panašaus pobūdžio klaidas ar praleidimus, – tuo tikslu ji kitai šaliai ir arbitražo teismui išsiunčia pranešimą per Tarptautinį biurą. Jei arbitražo teismas mano, kad toks prašymas yra pagrįstas, jis tokias pataisas atlieka per 45 dienas nuo prašymo gavimo. Gavus prašymą IV.2 straipsnio 6 dalyje nustatyto termino skaičiavimas nesustabdomas.

2. Arbitražo teismas per 30 dienų nuo pranešimo apie savo sprendimą 1 dalyje nurodytas pataisas gali atlikti savo iniciatyva.
3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pataisos atliekamos raštu ir yra neatskiriama sprendimo dalis. Taikomos IV.2 straipsnio 2–5 dalys.

IV.6 STRAIPSNIS

Arbitrų honorarai

1. IV.7 straipsnyje nurodyti honorarai turi būti pagrįsti, atsižvelgiant į bylos sudėtingumą, arbitrų jai skirtą laiką ir visas kitas svarbias aplinkybes.
2. Parengiamas ir prireikus atnaujinamas sąrašas, kuriame nurodomos dienos kompensacijos ir didžiausias bei mažiausias valandų skaičius, bendras visiems su vidaus rinka susijusių sričių, kuriose veikia Šveicarija, dvišaliams susitarimams, taip pat Susitarimui dėl sveikatos, Susitarimui dėl prekybos žemės ūkio produktais ir Susitarimui dėl Šveicarijos reguliaraus finansinio įnašo. Jungtinis maisto saugos komitetas tą sąrašą savo sprendimu patvirtina ir atnaušina Protokolo taikymo tikslais.

IV.7 STRAIPSNIS

Išlaidos

1. Kiekviena šalis padengia savo išlaidas ir pusę arbitražo teismo išlaidų.

2. Arbitražo teismas savo išlaidas nustato sprendime dėl bylos esmės. Šias išlaidas sudaro tik:
 - a) arbitrų honorarai, kurie nurodomi atskirai kiekvienam arbitrai ir kuriuos nustato pats arbitražo teismas pagal IV.6 straipsnį;
 - b) arbitrų patirtos kelionių ir kitos išlaidos ir
 - c) Tarptautiniam biurui mokami mokesčiai ir jo išlaidos.
3. 2 dalyje nurodytos išlaidos turi būti pagrįstos, atsižvelgiant į ginčo sumą, ginčo sudėtingumą, arbitrų bei arbitražo teismo paskirtų ekspertų jam skirtą laiką ir visas kitas svarbias aplinkybes.

IV.8 STRAIPSNIS

Išlaidoms padengti įnešama suma

1. Arbitražo pradžioje Tarptautinis biuras gali paprašyti, kad kiekviena šalis iš anksto įneštų vienodą sumą, kuri laikoma IV.7 straipsnio 2 dalyje nurodytų išlaidų avansiniu apmokėjimu.
2. Vykstant arbitražo procedūrai, Tarptautinis biuras gali paprašyti, kad šalys, be 1 dalyje nurodytų sumų, įneštų papildomas sumas.

3. Visos sumos, kurias šalys įneša pagal šį straipsnį, pervedamos Tarptautiniam biurui, o šis jas išmoka faktiškai patirtoms išlaidoms, visų pirma įskaitant arbitrų honorarus ir Tarptautiniam biurui mokamus mokesčius, padengti.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

V.1 STRAIPSNIS

Pakeitimai

Jungtinis maisto saugos komitetas gali savo sprendimais priimti šio priedėlio pakeitimus.

EUROPOS MAISTO SAUGOS TARNYBOS
PRIVILEGIJOS IR IMUNITETAI

1 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 1 straipsnį)

Europos maisto saugos tarnybos (toliau – Tarnyba) patalpos ir pastatai yra neliečiami. Juose neatliekama krata, jie nerekvizuojami, nekonfiskuojami ar neeksproprijuojami. Be Europos Sąjungos Teisingumo Teismo leidimo Tarnybos nuosavybei ir turtui negali būti taikomos jokios administracinės ar teisinės suvaržymo priemonės.

2 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 2 straipsnį)

Tarnybos archyvai yra neliečiami.

3 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 3 ir 4 straipsnius)

1. Tarnyba, jos turtas, pajamos ir kita nuosavybė yra atleidžiami nuo visų tiesioginių mokesčių.
2. Iš Šveicarijos į Tarnybą eksportuojamoms prekėms ir paslaugoms, kuriomis ji oficialiai naudojasi, arba Šveicarijoje Tarnybai tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms netaikomos jokios netiesioginės rinkliavos ir mokesčiai.
3. Nuo PVM atleidžiama tuo atveju, jei sąskaitoje faktūroje ar ją atitinkančiame dokumente nurodyta bendra faktinė prekių ir paslaugų pirkimo kaina yra ne mažesnė kaip vienas šimtas Šveicarijos frankų (įskaitant mokestį). Tarnybos oficialiam naudojimui skirtiems daiktams netaikomi jokie muitai, importo ir eksporto draudimai bei apribojimai; taip importuotų daiktų Šveicarijoje negalima nei mokamai, nei nemokamai perleisti kitiems, išskyrus atvejus, kai tai daroma Šveicarijos Vyriausybės patvirtintomis sąlygomis.
4. Atleidimas nuo PVM, akcizo ir kitų netiesioginių mokesčių įgyvendinamas sugrąžinant sumokėtą mokestį, prekių tiekėjui arba paslaugų teikėjui pateikus tuo tikslu Šveicarijos parengtas formas.
5. Atsiskaitant už komunalines paslaugas, netaikomos jokios mokesčių ir rinkliavų lengvatos.

4 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 5 straipsnį)

Oficialiai Tarnybos komunikacijai ir visų jos dokumentų perdavimui Šveicarijoje galioja tos pačios nuostatos kaip toje valstybėje esančioms diplomatinėms atstovybėms.

Oficiali Tarnybos korespondencija ir kita oficiali komunikacija necenzūruojamos.

5 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 6 straipsnį)

Tarnybos nariams ir tarnautojams išduoti Sąjungos *laissez-passer* pripažįstami galiojančiais kelionės dokumentais Šveicarijos teritorijoje. Šie *laissez-passer* pareigūnams ir kitiems tarnautojams išduodami pagal Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas¹.

¹ (Reglamentas Nr. 31 (EEB), 11 (EAEB), nustatantis Europos ekonominės bendrijos ir Europos atominės energijos bendrijos pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas, (OL 45, 1962 6 14, p. 1385), įskaitant visus vėlesnius pakeitimus).

6 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 10 straipsnį)

Tarnybos darbe dalyvaujantys Sąjungos valstybių narių atstovai, jų patarėjai ir techniniai ekspertai, eidami savo pareigas ir vykdami į susitikimų vietą Šveicarijoje bei grįždami iš jos, naudojami visomis įprastomis privilegijomis, imunitetais ir lengvatomis.

7 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 11 straipsnį)

Tarnybos pareigūnams ir kitiems tarnautojams, nepriklausomai nuo jų pilietybės, Šveicarijos teritorijoje:

- a) pagal Sutarčių nuostatas dėl pareigūnų ir kitų tarnautojų atsakomybės Sąjungai ir dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijos spręsti Sąjungos ir jos pareigūnų bei kitų tarnautojų ginčus suteikiamas imunitetas, saugantis nuo patraukimo teisinėn atsakomybėn už einant pareigas atliktus veiksmus, įskaitant pasakytas ar rašytines kalbas. Šis imunitetas lieka galioti ir jiems nustojus eiti pareigas;
- b) kartu su sutuoktiniu ir išlaikomais šeimos nariais netaikomi imigracijos apribojimai bei užsieniečių registracijos formalumai;

- c) taikant valiutų ar jų keitimo taisykles, sudaromos tokios pat sąlygos, kokios toje šalyje paprastai yra sudaromos tarptautinių organizacijų pareigūnams;
- d) pirmą kartą atvykstant į Šveicariją eiti pareigų, suteikiama teisė be maito importuoti savo baldus ir turtą, taip pat be maito, toje šalyje baigus eiti pareigas, iš tos šalies reeksportuoti savo baldus ir turtą, abiem atvejais laikantis Šveicarijos Vyriausybės nustatytų privalomų sąlygų;
- e) suteikiama teisė asmeniniam naudojimui be maito importuoti ir vėliau reeksportuoti automobilį, įsigytą pagal vidaus rinkos sąlygas šalyje, kurioje gyveno prieš tai, arba šalyje, kurios piliečiai jie yra, abiem atvejais laikantis Šveicarijos Vyriausybės nustatytų privalomų sąlygų.

8 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 12 straipsnį)

Laikydami si Sąjungos teisėje nustatytų sąlygų ir tvarkos, Tarnybos pareigūnai ir kiti tarnautojai moka Sąjungai mokesčius nuo iš Tarnybos gaunamų atlyginimų, darbo užmokesčio ir atlygių.

Iš Tarnybos gaunamiems atlyginimams, darbo užmokesčiui ir atlygiams netaikomi Šveicarijos federaliniai, kantonų ir savivaldybių mokesčiai.

9 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 13 straipsnį)

Pajamų mokesčio, turto mokesčio ir palikimo mokesčio taikymo tikslais ir Šveicarijos bei Sąjungos valstybių narių pasirašytų sutarčių dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo taikymo tikslais Tarnybos pareigūnai ir kiti tarnautojai, kurie vien todėl, kad eina pareigas Tarnyboje, tuo momentu, kai pradėjo eiti pareigas Tarnyboje, įgyja gyvenamąją vietą Šveicarijos teritorijoje mokesčių mokėjimo tikslais, yra tiek Šveicarijoje, tiek nuolatinės gyvenamosios vietos mokesčių mokėjimo tikslais šalyje laikomi išlaikiusiais nuolatinę gyvenamąją vietą pastarojoje šalyje, jei ši yra Sąjungos valstybė narė. Ši nuostata taikoma ir sutuoktiniui, jei šis atskirai neužsiima apmokama veikla, bei vaikams, kuriuos išlaiko ir kuriais rūpinasi šiame straipsnyje minimi asmenys.

Pirmoje pastraipoje nurodytiems asmenims priklausantis Šveicarijoje esantis kilnojamasis turtas yra atleidžiamas nuo Šveicarijoje taikomų palikimo mokesčių; apskaičiuojant palikimo mokestį, tokia nuosavybė yra laikoma esančia nuolatinės gyvenamosios vietos mokesčių mokėjimo tikslais šalyje, atsižvelgiant į trečiųjų valstybių teises ir į galimą tarptautinių sutarčių dėl dvigubo apmokestinimo nuostatų taikymą.

Taikant šio straipsnio nuostatas, neatsižvelgiama į nuolatinės gyvenamąsias vietas, kurias minėti asmenys įgijo vien todėl, kad eina pareigas kitose tarptautinėse organizacijose.

10 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 14 straipsnį)

Sąjungos teisėje nustatoma Sąjungos pareigūnų ir kitų tarnautojų socialinio draudimo išmokų sistema.

Todėl Tarnybos pareigūnai ir kiti tarnautojai, kuriems jau taikoma Sąjungos pareigūnų ir kitų tarnautojų socialinio draudimo išmokų sistema, neprivalo priklausyti Šveicarijos socialinės apsaugos sistemai. Tarnybos darbuotojų namų ūkiams priklausantiems šeimos nariams, kurie nėra įdarbinti kito darbdavio nei Tarnyba ir negauna socialinio draudimo išmokų iš kurios nors Sąjungos valstybės narės arba Šveicarijos, taikoma Sąjungos pareigūnų ir kitų tarnautojų socialinio draudimo išmokų sistema.

11 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 15 straipsnį)

Sąjungos teisėje nustatomos Tarnybos pareigūnų ir kitų tarnautojų, kuriems taikomos visos arba kai kurios 7, 8 ir 9 straipsnių nuostatos, kategorijos.

Prie tokių kategorijų priskirtų pareigūnų ir kitų tarnautojų vardai, pavardės, pareigybių lygiai ir adresai periodiškai pranešami Šveicarijai.

12 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 17 straipsnį)

Privilegijos, imunitetai ir lengvatos Tarnybos pareigūnams ir kitiems tarnautojams suteikiami tik Tarnybos interesais.

Tarnyba privalo atšaukti savo pareigūno ar kito tarnautojo imunitetą, jei, tos Tarnybos nuomone, tokio imuniteto atšaukimas neprieštarauja Tarnybos interesams.

13 STRAIPSNIS

(atitinka Protokolo (Nr. 7) 18 straipsnį)

Tarnyba, taikydama šį priedėlį, bendradarbiauja su atsakingomis Šveicarijos arba Sąjungos valstybių narių institucijomis.
